

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 24]

பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் சேலம் ஏன் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை அழுத்தத்திருத்தமாகக் கேட்டிருக்கிறோம். அவை தமிழர்களின் உணர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்க எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் ஆகும். இந்த உணர்ச்சிக்கு மத்திய அரசு மதிப்பு அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன். மதிப்பளித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்; செய்வதற்கு முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கை என் போகாது என்று கருதுகிறேன். அந்த நம்பிக்கை நாசமாகுமானால் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருக்கும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒன்று சேர்ந்து அதற்குப் பிறகு என்ன செய்வது என்பதை யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த விஷயத்தை இந்த அளவுக்கு நிறுத்திக் கொள்ளுவது நல்லது என்ற அளவில் திரு. மார்டின் அவர்கள் கொண்டு வந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்ற கருத்தைக் கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்குத் தேவை இல்லை என்று கருதுகிற காரணத்தால் நான் அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(5) 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-ஏ. 1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-ஏ-1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்துசமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 40,83,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, கோயில், மடம், தருமஸ்தாபன நிலங்களில் மொத்தக் குத்தகை சாகுபடி செய்யும் இடைத்தரகர்களை நீக்கி நோடியாக நிலத்தில் உழும் விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர் வீதம் நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க—“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-ஏ—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 40,83,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1970 மார்ச் 24]

திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, நம் மாநிலத்திலுள்ள கோவில்களுக்கு தருமகர்த்தாக்கள் நியமனம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-எ-1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 40,83,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU N. KASIRAMAN : To discuss the principle and policy to be followed while appointing trustees for the temples in Tamil Nadu, I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 40,83,900 under Demand 9A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, அறநிலைய ஆட்சித் துறை நிர்வாகிகள், பாம்பரை அறக்காவலர்கள் கண்காணிக்கும் கோவில் நிதிகள் தவறாக கையாளப்படுவதை சரிவர கவனம் செலுத்தாததைக் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-எ-1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 40,83,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன. எவ்வளவு நேரம் வைத்துக்கொள்ளலாம்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப் பி 12.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இது பற்றிய கொள்கை போன்றவற்றை எல்லாம் அறிக்கை * மூலம் வைத்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதன் மேல் தங்கள் அலோசனைகளைச் சொல்லிய பிறகு நான் கடைசியில் அவற்றிற்கு பதில் அளிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, இம்மன்றத்தின் முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள இந்து அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கை மீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்து அறநிலைய இலாகாவின் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல கோவில்களின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு அவற்றை மேற்பார்வை பார்த்து வருகிறார்கள். கோவில்களில் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நன்றாக நடைபெறவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் வெகு காலம் தொட்டு தர்மகர்த்தாக்களை ஏற்படுத்தும் பழக்கம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட தர்மகர்த்தாக்களை அரசு

முன்றும் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. நா. காகிராமன்]

1970 மார்ச் 24

நியமிக்கிற வகையைப் பார்த்தால் சரியானவர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்படவில்லை என்ற எண்ணம் ஏற்படும் வகையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சிலயிடங்களில் அம்மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கோவில்களின் நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் கோவில் நிலங்களில் தேன்னந்தியைப் போன்ற இனங்கள் போட்டிருப்பதைக் கண்டு எறிந்துவிட்டு தங்களுக்கு சாதகமான முறையில் தங்களுக்குச் சொந்தமான முறையில் அந்த நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பலர் இன்று கோவில் தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதானது கோவில் நிர்வாகத்தில் நல்ல எண்ணம் உள்ளவர்களை, அதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களை நிர்வாகஸ்தர்களாக நியமிப்பதாகுமா என்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு மறுபரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டியதொரு நிலை எற்பட்டிருக்கிறது.

கோவில் தர்மகர்த்தாவாக ஒருவர் எப்போது நியமிக்கப்பட்டு விட்டாரோ அவர்களுக்கு கோவில் வழிபாட்டு முறைகளில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது ஒரு விஷயம். அவர்கள் கோவில் தர்மகர்த்தாவாக நியமிக்கப்பட்டு விட்டால் அந்தக் கோவில் சொத்துக்களை தம் சொத்துக்களை எப்படிப் பராமரிப்பார்களோ—அவர்கள் அதை தன் சொத்து என்று நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது—அப்படி அந்த உணர்ச்சியுடன் அந்தச் சொத்துக்களை பராமரிக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி, தகுதி உடையவர்களையே பார்த்து தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்க வேண்டும். பலயிடங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள தர்மகர்த்தாக்களின் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் கோவில்களின் சொத்துக்களை எந்தளவிற்கு தங்கள் சொத்துக்களாக மாற்றிக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உள்ளவர்கள் பலயிடங்களில் இருப்பதைப் பார்த்து வருகிறோம். அதைப் கண்டு அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் உள்ள மக்கள் மனக்கொதிப்பு அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன்.

கோவில் சொத்துக்கள், கோவில் கணக்கு வழக்குகள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவேண்டும். அந்தக் கணக்கு வழக்குகள் எல்லாம் ஆண்டுதோறும் தணிக்கை செய்யப்பட வேண்டும். இப்போது அதற்குள்ள முறை லோக்கல் பண்ட ஆடிட்டை சேர்ந்தவர்கள்தான் கோவில்களின் கணக்கு வழக்குகளை எல்லாம் ஆடிட் செய்து வருகிறார்கள். நான் கேள்விப்படுவது என்ன வென்றால் இந்த முறையை மாற்றி, அதாவது லோக்கல் பண்ட ஆடிட் முறையை மாற்றி டிப்பார்மெண்டிலேயே அந்த ஆடிட் முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று எண்ணம் அரசுக்கு இருப்பதாகவும் அதற்குத் தகுந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் எனக்குத் தகவல் கிடைத்துள்ளது.

1970 மார்ச் 24]

[திரு. நா. காகிராமன்]

அது நல்லமுறை அல்ல. டிபார்ட்மென்டிவிருந்தே ஆடிட் செய்வது என்றால் எவ்வளவுதான் பிசகு தேர்ந்தாலும் தங்கள் கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் பிசகு செய்தால் மேல் உள்ள அதிகாரிகள் அது சரியல்ல, இனிமேல் அப்படிச் செய்யாதே என்ற நோக்கில்தான் நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களே தவிர அந்தத் தவறின் காரணமாக கோவிலுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் துணிச்சல், தைரியம் ஏற்பட வழிவகை இருக்காது. ஆகவே லோக்கல் பண்ட ஆடிட் தணிக்கைசெய்யும் முறையையே கையாள்வது நல்லது. இந்த முறையை விட்டு விடுவது நல்லதல்ல என்பதை நான் அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில் நிலங்கள் பராமரிக்கப்படுவது பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல கோவில்களின் நிலங்கள் பலவகைகளில் கைமாறிப் போயிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் என் பகுதியாகிய கும்பகோணத்தில் சாமசாமி கோவில் என்ற ஒரு கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு சொந்தமாக ஒரு கிராமமே இருந்தது. கிட்டத்தட்ட 25 வேலி, 300 ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்தன. ஆனால் இப்போதுள்ள நிலையைப் பார்த்தால் வெகு சொல்பமாகத்தான் இருக்கிறது. அக்கோவிலின் தேவைக்கு ஏற்ற அளவிற்குக்கூட உணவு தானிய உற்பத்தி செய்ய முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. காரணம், வெகு காலத்திற்கு முன்பிருந்தே அந்தக் கோவில் நிலங்கள் பல பேர்களின் கைகளுக்கு மாறியிருக்கிறது. அப்படி பல கோவில்களின் நிலங்கள் கைமாறிப் போயிருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எல்லாம் அரசு முயற்சி எடுத்து கோவில் களுக்குச் சேரும்படிச் செய்து அந்தச் சொத்துக்கள் நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்படும் விதத்தில் வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யும்போது ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் அதிகப்படியான நிலங்கள் வந்து சேரும் ஒரு நிலை ஏற்படும். அந்த நிலங்களை எல்லாம் கண்ணாஸிட்டே செய்து அந்த அந்தக் கோவில்களுக்கு வரும்போது, பிறகு ஒரு கோவில் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்த சபையில் நிர்ணயித்து முடிவு எடுக்கிறோமோ அந்த அளவிற்குள்ள நிலத்தை அந்தக் கோவில் தர்மகர்த்தா அல்லது நிர்வாக அதிகாரியிடம் கொடுத்து அந்த நிலங்களை ஒரு பண்ணை போல் வைத்து கோவிலுக்கு வேண்டிய உணவு தானிய உற்பத்தியைச் செய்து கொண்டு மீதியுள்ள நிலங்களை அங்குள்ள நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து இப்போது ரெஜிஸ்டார் ஆபீசில் நிலத்திற்கு என்ன மார்க்கெட் வால்யூ என்று வைத்திருக்கிறார்களோ அத்தொகையை நஷ்டயீடாக கோவிலுக்கு கொடுத்துவிட்டால் கோவிலுக்கு பணமும் வரும். அத்துடன் எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் இன்று அந்நிலங்களை அனுபவித்து கொண்டு இருப்பதற்கும் ஒரு முடிவு கட்டும் நிலை ஏற்படும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1970 மார்ச் 24]

கோவில் நிலங்கள், கோவிலைச் சுற்றியுள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள் இவற்றையெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அது நல்லதொரு முயற்சி. அப்படி போதிய நிலம் கொடுத்தால் அதில் பாடுபட அவர்களுக்கு ஒரு உற்சாகமும் ஏற்படும். ஆனால் அப்படிச் செய்வதில் கவனத்தோடு செய்யவேண்டும். கண்ட முறையில் நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அது கோவில் நிர்வாகத்தைப் பாதிக்கும், கோவில் வழிபாடு முறைகளைப் பாதிக்கும். மயிலத்தில் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலைச் சுற்றி புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கிறது. அந்த நிலங்கள் பார்ப்பதற்கு காலியாக இருப்பதாகத் தோன்றும். ஆனால் கார்த்திகை உற்சவம் நடக்கும்போது, பங்குனி உத்தரம் உற்சவம் நடக்கும்போது ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கு கூடுகிறார்கள். அவர்கள் வந்து தங்குவதற்கும், அவர்களின் உபயோகத்திற்காகவும், கடைகள் வைத்து நடத்துவதற்கும், சிறு சிறு கடைகள்வைப்பது, சந்தைகள் வைத்து நடத்துவது போன்றவற்றிற்கும் அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் பயன்பட்டு வருகின்றன. இப்போது அந்த நிலங்களை நிலம் அற்றவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு முயற்சி இருப்பதாக தெரிகிறது. அப்படிச் செய்தால் உற்சவ காலங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் எங்கே தங்குவார்கள், எங்கே ஒதுங்க முடியும்? அவர்களுடைய உபயோகத்திற்காகவும், தங்களுடைய பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றம் செய்து கொள்ள சிறு கடைகளை வைத்து நடத்தும் வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்யவும், சந்தைக் கடைகள் போட்டுக் கொள்ளவும் எங்கே இடம் கிடைக்கும்? ஊருக்கு ஒதுக்குப்பறத்தில், கோயிலுக்கும் உபயோகமில்லாமல் இருக்கும் நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுத்தால் நல்லமுறையில் ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாவோம். உபயோகப்படும் நிலங்களை அனாவசியமாகக் கிடக்காமல் செய்தவர்களாவோம் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மு.ப.
10-39

சமீபத்திலே கோயில்களுக்கெல்லாம் ஒரு உத்தரவு வந்தது, பம்பு செட்டுகள் வாங்க வேண்டுமென்று. அநேகமாக முக்கால்வாசி கோயில்களில் பண்ணையோ, நிலச் சாகுபடியோ வைத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது பம்பு செட்டு வாங்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்ன? பம்பு செட்டுகள் எங்கு உபயோகப்பட்டிருக்கின்றன? அவைகளெல்லாம் பல கோயில்களில் உபயோகப்படாமல் ஐடிலாக இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கவனித்து நல்லமுறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நாம் மதச் சார்பற்ற சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றோம். இந்துக் கோயில்களிலே தடையில்லாமல் எல்லா மதத்தினரும் துழைய வேண்டுமென்று அதற்குத் தகுந்த உத்தரவை

1970 மார்ச் 24] [திரு. நா. காகிராமன்]

அரசினர் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆண்டவன் சந்திதானத்தில் யாவரும் சமம் என்ற கொள்கையை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதைச் செய்யும்பொழுது, குனியக் குனியக் கொட்டுவதைப் போல், இந்து சமயச் சட்டத்தைத் திருத்துவதில் நாட்டம் கொள்கிறது. ஆண்டவன் சந்திதானத்தில் ஆண் பாலரும், பெண் பாலரும் எந்த மதமாகயிருந்தாலும் தங்கு தடையில்லாமல் அவர்கள் செல்ல துணிவோடு இந்த அரசாங்கம் முன்வந்தால் நாட்டு மக்கள் எல்லோராலும் போற்றப்படுவார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான் கோயில்களிலே அர்ச்சனையிலே ஈடுபட உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது நல்ல வகை. இதிலே எதிர்ப்பதற்கு எந்தவிதமான குற்றமும் காண முடியாது. கோயில்களில் வழிபட சுட்டுத்திட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். கண்டவர்கள் போகக்கூடாது. ஏனென்றால், விலைமதிப்பற்ற பொருள்களும், ஆபரணங்களும் அங்கேயிருக்கின்றன. அங்கே பயிற்சி பெற்றவர்கள் சென்று வழிபாட்டு முறையை நடத்துவது நல்ல காரியமாகும். அப்படிச் செய்தால் வழிபாட்டு முறையில் தவறுகள் வராமல் நல்ல முறையில் காரியம் நடக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கோயில்களில் நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். கொடுக்க வேண்டிய சம்பள பாக்கியிலோ, மற்ற இனங்களிலோ எந்த விதமான குறைபாடும் இருக்கக் கூடாது. அச்சுதமங்கலம் என்ற ஊரிலே, ஒரு கோயிலில், வேணு கோபால் என்பவர் இருந்தார். அவருக்கு 2 வருஷ காலமாக சம்பளப் பாக்கியிருக்கிறது. அவர் காலமாகியும் விட்டார். சம்பளப் பாக்கி இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படியிருந்தால், அதிகாரிகள் திறமையாக, நன்றாக நடக்கவில்லை என்று புகார் சொல்வதில் என்ன பொருள் இருக்கும். நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால், கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பளத்தை ஒழுங்காகக் கொடுத்தால் கோயில் நிர்வாகம் நல்லமுறையிலே இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தக் கருத்துக்களைக் கூற அனுமதியளித்தமைக்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனி பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

* **திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் :** பேரவைத் தலைவரவர்களே, நாம் சமயச் சார்பற்ற கட்சியினராக இருந்தாலும் நமது நோக்கம் மக்களுடைய எண்ணங்களுக்குத் தடை போடாமல் அவர்களுடைய வழிபாட்டு முறைகளுக்கு உத்தரவாதமளிப்பது என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கைத் தெள்ளென எடுத்துக் காட்டுகிறது. 1967-தேர்தலுக்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக்

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

[1970 மார்ச் 24]

கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் கோயில்கள் புறக்கணிக்கப்படும், சமய வழிபாடு தடைபடுத்தப்படும் என்ற தவறான கருத்து மக்களிடத்தில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பார்ப்பவர்கள் தங்களது ஆருடம் எவ்வாறு தவறானது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

அறநிலையத்துறையில் நமது அரசின் சாதனைகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். பழங்காலத்தில் கட்டப்பட்டு பாழடைந்த ஆலயங்களைப் புதுப்பிக்கும் பணி இந்த அரசின் பார்வையில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கை காட்டுகிறது. தமிழக அரசால் புதுப்பிக்கப்பட இருக்கின்ற திருவரங்கம் அரங்கநாதர் கோவிலும், காஞ்சி வரதராஜ சுவாமி கோவிலும், தில்லை நடராசர் கோவிலும், திருவில்லிப் புத்தூர் கோவிலும், பழனி கோவிலும் தமிழக அரசு, கோவில்கள் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற தனிக் கவனத்தைக் காட்டுகின்றன. இதனால் நாத்திகர்கள் என்று தூற்றப்பட்ட நமது இயக்கம் ஆத்திகர்களும் மதித்துப் போற்றும் அளவுக்குச் சிறப்படைந்துள்ளது.

இந்து சமய அறநிலையத்துறையின் கீழ் 10,239 அறநிலையங்கள் இயங்குகின்றன. இவற்றின் மொத்த வருவாய் 4,87,00,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வருவாய் பல துறைகளில் செலவிடப்படுவதை அறிகிறோம். இதற்குப் பதிலாக தமிழக அரசு வேறொரு வகையிலும் ஈடுபடலாம். திருப்பதி கோவிலில் வருகிற வருவாயைக் கொண்டு அங்கு ஒரு பல்கலைக் கழகமே நடத்துகிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் அவ்வளவு வருவாய் உள்ள ஆலயங்கள் இல்லையெனினும், ஆலயப் பொது நிதி ஒன்றைத் துவங்கி, அத்தனை ஆலயங்களின் வருவாயை ஒன்றாகத் திரட்டி ஒரு பெரிய பல்கலைக் கழகத்தைத் தமிழகத்தில் துவங்கலாம்.

“அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல், ஆலயம் பதியாயிரம் நாட்டல், பின்னருள் தருமங்கள் யாவும் பெயர் விளங்கி ஒளிர நிறுத்தல், அன்னயாவினும் புண்ணியங்கோடி, ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்” என்ற பாரதியின் கருத்தை இலக்காக வைத்து, புதிய பல்கலைக் கழகத்திற்கு கால்கோள் இட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கோவிலில்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற பழமொழி நிலவுகிறது. இதனால் தமிழகத்தின் சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில் கூட எண்ணிறந்த கோவில்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் பாதிக்குமேல் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. நமது அரசு பாழடைந்த கோயில்களைப் புதுப்பிக்கவேண்டும். அவ்வாறு புதுப்பிக்கப்பட முடியாதவைகளை அகற்றவேண்டும். இத்தனை கோயில்கள் தோன்றியதற்குள்ள காரணங்களையும், தோன்றியதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும், இவைகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்

1970 மார்ச் 24] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

பிணையும் பற்றிய ஒரு விரிவான ஆராய்ச்சி செய்து, வரலாற்று நூல் ஒன்றை உலகத்திற்குத் தர, தமிழக அரசு முயற்சிக்க வேண்டுகிறேன்.

தமிழகத்திற்கே உரிய இசைக்கலை நாதஸ்வரம். இன்றைய சென்னை, திருச்சி வானொலி நிலையங்கள் இந்த இசைக்கருவி இல்லா விட்டால் என்றோ அழிந்து போயிருக்கும். இந்தத் தனிப்பெரும் கலை இதுவரை ஒரு இனத்தினரால், எப்படியோ பல இன்னன்களுக்கு இடையில் காப்பாற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இலக்கியங்களில் சிறப்பிக்கப்படுகின்ற யாழ் அழிந்து போய்விட்டதே என்று வருந்துகின்ற நமக்கு நாதஸ்வரம் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது என்பதே ஆறுதல் தருகிறது. இக் கலையைத் தமிழகத்தின் பொதுக் கலையாக ஆக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஆலயங்கள் சிறுசிறு அளவில் நாதஸ்வரப் பள்ளிகளை நடத்துகின்றன. இதற்குப் பதிலாக, எல்லா ஆலயங்களின் முயற்சிகளையும் ஒன்றாகத் திரட்டி, பெரிய அளவில் நாதஸ்வரப் பயிற்சியை அளிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, நமது தமிழகக் கோவில்களில் காணும் கலைகளில் சிறப்புற்றிருப்பது சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை. இந்தச் சிற்பங்களைப் பாதுகாப்பதுடன், சிற்பக் கலைப் பள்ளிகளை அதிகரித்து அந்தக் கலையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இந்தக் கலைகளை நமது அரசு நல்ல முறையில் கவனிக்காவிட்டால் பழைய கலைகள் விரைவில் அழிந்து விடும். எவ்வாறு சோழன் காலத்தில் ஓவியக் கலை சிறப்புற்றிருந்ததோ, எவ்வாறு பல்லவர் காலத்துச் சிற்பக் கலைகள் வரலாறுகளில் அழியாத இடம் பெற்றனவோ அதைப்போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கும் காலத்தில் இந்தச் சிற்பக் கலைகளும், ஓவியக் கலைகளும் பாதுகாக்கப்பட தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற ஒரு இடம் கிடைக்கும் அளவுக்கு நாம் இவைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திருவரங்கம் கோவில் நிர்வாகத்தையும், சமயபுரம் கோவில் நிர்வாகத்தையும் தனித்தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இதனையும் உடனடியாக நமது அரசு நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நமது அரசு தமிழை ஆட்சிமொழியாகச் செய்துள்ளது. பேரூர் போன்ற ஒருசில கோவில்களில்தான் இன்று அழகு தமிழில் அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். எல்லா ஆலயங்களிலும் நமது கன்னித் தமிழில் அர்ச்சனை செய்து வழிபட அரசு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும்.

ஆலய நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு விடப்படுகின்ற முறையைப் பற்றியும், கிடைக்கும் வருவாய் வரவு வைக்கப்படுவதைப்பற்றியும் உண்மையான குறைபாடுகள் நீண்ட நாட்களாக மக்களிடம்

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1970 மார்ச் 24]

நிலைத்திருக்கின்றன. எனவே, இந்த நடைமுறைகளைச் சீரமைத்து, செம்மைப்படுத்த வேண்டும். இதற்காக ஆலைய ஆய்வுக் குழு ஒன்றை அரசு அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கோவில்களுக்கு டிராஸ்டிகளைப் போடும்பொழுது கோயில் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையுடையவர்களாகவும், பத்தர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் எண்ணம் கொண்டவர்களாகவும் பார்த்துப் போட வேண்டும். தவிர, இந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையில், பாதி பெண்களை டிராஸ்டிகளாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று உலகெங்கும் இந்துமதத்தின் பெருமை பரவிக் கொண்டுவருகிறது. வெளிநாட்டவர்கள் நமது கலைகள், கோபுரங்கள், சிற்பங்கள், சிலைகள் ஆகியவற்றின்மீது மோகம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் வரவேற்கும் முறையில் நமது அரசு இன்று நமது கோவில்களிலெல்லாம், எல்லோரும் செல்லலாம் என்ற நல்ல உத்தரவை இட்டுள்ளது. இதனால் வெளிநாடுகளில் நமது பெருமை உயரும், அன்னியச் செலாவணியும் அதிக அளவில் கிடைக்கும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறத்துறை மானியம் இந்த ஆண்டில்தான் புதிதாக தனி மான்யமாக வந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டில் இப்படிக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் உறுதி கொடுத்தார், அடுத்த ஆண்டில் வைக்கப்படுமென்று. அந்த உறுதி மொழியின்படி, தனி மானியமாகக் கொண்டு வந்து அந்த துறை பற்றிய விவாதத்தில் நான் பேசுகின்ற வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

கடந்த ஆண்டில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உறுதி மொழி கொடுத்துள்ளார். அந்த உறுதிமொழி பற்றி இந்த அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் ஒன்றும் காணோம். திருப்பதி தேவஸ்தான போர்டிலே ஒரு அங்கத்தினரை நியமிக்க தமிழ் நாட்டுக்கு உரிமை வேண்டும், அதை ஆந்திர அரசுக்கு எழுத முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டேன். அப்போது பேசிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படி எழுதுகின்ற அளவுக்கு தான் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாகவும், ஆனால், முடிவு எதுவாகும் என்று தான் சொல்ல முடியாதென்றும் சொன்னார்கள். ஒரு சான்றை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தினேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கோளத்திலிருந்து பிசிந்து தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்தபோது, அந்த மாவட்ட தேவஸ்தான போர்டில் கோளத்திலிருந்து ஒரு உறுப்பினர் நியமிக்க உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அன்றைய சென்னை மாநில அரசு அந்த உரிமையை ஒப்புக் கொண்டது. அந்த மாவட்ட தேவஸ்தான போர்டில் ஒரு கோளத்தவர், அவரும் ஒரு மலையாளத்தவராகவே

1970 மார்ச் 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

நியமிக்கப்பட்டு வருகிறார் என்பதை நினைவூட்டுகின்றேன். தமிழ் நாட்டார் மட்டும் ஏன் ஏமாந்தவர்களாகவே இருக்க வேண்டும்? கடந்த ஆண்டில் எனக்குக் கொடுத்த உறுதிமொழி என்ன ஆயிற்று? அறத்துறை அமைச்சரோ முதலமைச்சரோ இதற்குப் பதில் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்ப்பார்க்கிறேன். இன்னும் ஒன்றை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஆந்திரர்கள் எல்லைப் பிரச்சனையைத் திரும்பவும் கிளப்பி, தமிழ்நாட்டோடு எல்லைப் பிரச்சனை இருப்பதாக ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானமே ஆந்திர சட்ட சபையில் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அதற்கு எதிர் நடவடிக்கை யாக நாம் இதைக் கிளப்ப வேண்டும்.

கோயில்கள், மடங்கள் ஆகியவைகளுக்குச் சொத்துக்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட வில்லை. மொத்த வரவு ரூ. 4 கோடி என்ற அளவோடு நிறுத்தப் பிலங்கள் எவ்வளவு என்றும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட வில்லை. கோயில்கள், மடங்கள் நிர்வாகத்தின் கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவு எவ்வளவு என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. கோயில்கள், மடங்கள் நிர்வாகத்திலுள்ள விலை பட்டிருக்கவேண்டும். குறிப்பாக ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்டவரவு உள்ள கோயில்கள், மடங்கள் ஆகியவற்றின் வரவு-செலவு, சொத்து விவரங்களை அடுத்த ஆண்டிலிருந்து தருவதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். இதிலே அக்கறையுள்ளவர்களும், ஆத்திகத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்களும் எதிர்பார்க்கக்கூடிய விவரங்கள் அவை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

வேலூர் கோட்டையில் வழிபாடு நடத்துவதற்கு உரிமை வேண்டுமென்று அந்த நகர மக்கள் ஏகோபித்து உருவாக்கி வந்த கோரிக்கையை மத்திய அரசு தொடர்ந்து மறுத்து வருகிறது. அதிலே இந்த மாநில அரசு எந்த அளவிற்கு நடவடிக்கை மேற் கொள்ளப் போகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஸ்ரீவில்லி புத்தூர், திருவரங்கம் கோயில்கள் திருப்பணிகள் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டு கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய திருமதி பழனியம்மாள் அவர்கள் சொன்னபடி மதச் சார்பற்ற அரசியல் நடத்தினாலும், தி.மு.க. அரசு பழைய கோயில்களைப் புதுப்பிக்கிறது. கடந்த மூன்றாண்டு கால அனுபவம் தி.மு.க. அரசு வந்தால் கோயில்கள் என்னொருமோ என்று அஞ்சிய அரசியல் வைதீகர்களுக்கு நல்ல ஆறுதல் அளிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். புதிய கோயில் கட்டாவிட்டாலும், இருக்கிற கோயில்களைப் புதுப்பிக்க இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் இடிந்து வீழ்ந்து கொண்டிருக்கிற கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோயிலைக் கட்டுவதற்கு வழியில்லை. ராஜ ராஜேசுவரம் கோயிலை நிர்வகிப்பதற்கு வருவாய் இல்லை. இப்படிப்பட்ட அவல நிலையிலே அந்தக் கோயில்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. அழிந்து போன ஒன்றுதான் நினைவுச் சின்னமாக இருக்க முடியும். அழியாத ஆண்டவனுடைய கோயிலையே நினைவுச் சின்னமாக

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 மார்ச் 24]

மத்திய அரசு எடுத்திருப்பது ஆண்டவனையே அவமதிப்பது ஆகும். இதை உறுதியாக மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, கங்கை கொண்ட சோழ புரம்-ராஜராஜேசுவரம் கோயில்களை மீட்க வேண்டும். அறத்துறை நிதியிலிருந்து செலவழித்து இவற்றைக் காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயில்களைப் பற்றி எல்லாம்—அங்கு நடைபெறும் விழாக்களைப் பற்றி எல்லாம் திரைப்படம் எடுத்திருக்கிறது தமிழகஅரசு. அவை இன்னும் வெளியாகவில்லை. சர்வ சமய விழாவாக நடக்கிறது வடலூர் தைப்பூச விழா. சர்வ சமயத்திற்கும் பொதுவாக இருக்கிற அந்த தைப்பூச விழாவை திரைப்படம் எடுக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியாது. அறத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்திலே கருத்துச் செலுத்தி அந்தப் படத்திலே வடலூர் தைப்பூச விழாவையும் சேர்த்து, அதைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று அவரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயில் நிர்வாகத்தைப் பற்றிப் பேச எனக்கு இதிலே சிறிது நேரம் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு காகிராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள்—அவர் நல்ல சைவர், பிராம்மண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், அவரே சொன்னார்—ஆலயங்களுக்குரிய நிலங்களை எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று. தனியார் நிலங்களுக்கும் அறத்துறை நிலங்களுக்கும் வேற்றுமை காண வேண்டுமென்று நான் முன்பே பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின்போது வலியுறுத்தி இருக்கிறேன். அறக் கட்டளைகள் தொடர்பாக, சரியாக நடைபெறும் அளவிற்கு உச்ச வரம்பிலே ஆலயங்கள், மடங்களுக்குத் தொடர்புள்ள நிலங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதனைத் தனியாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதை நினைவூட்டுகிறேன். முன் ஒரு சமயம்—அப்போது அறநிலைய அமைச்சராக இருந்த—நாவலர் அவர்கள், கங்கை கொண்ட சோழபாத்திலோ, தஞ்சையிலோ, “கோயில் சொத்துக்களைப் பலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவற்றைக் கைப்பற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க நான் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அது மிக மிக உண்மை. அதைப் பற்றி வேண்டுமானால் இன்னும் ஆயிரம் ஆயிரம் சான்றுகள் கொடுக்க நான் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். இதிலே இன்றையதினம் எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வெளியார்கள் ஆக்கிரமித்திருக்கக்கூடிய அந்த நிலங்களை மீட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முன்பெல்லாம் கோயில்கள், மடங்கள், சத்திரங்களிலிருந்து ஒரு செங்கல் தனி நபர் வீட்டில் சேர்ந்து விட்டால் அந்த வீடு உருப்படாது என்று சொல்லுவார்கள். கோயில் பணத்தைச் சாப்பிடுகிறவன் உருப்பட மாட்டான் என்றும் சொல்வார்கள். இப்போது அந்த பணமெல்லாம் பாங்கு செக்காக இருப்பதாலோ என்னவோ துணிந்து மோசடி செய்கிறார்கள். கடவுள் கருணையுடையவராக

1970 மார்ச் 24] [திரு. ம. பொ. சிவசுரானம்]

லால், தன் சொத்தைக் கவர்வோரை மன்னித்து விடுவார் என்ற துணிவுபோலும். மடங்கள், அறநிலையங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகம்பற்றி விசாரிப்பதற்கு தனியாக ஒரு குழு நியமிக்க வேண்டும். சர். சி. பி. ராமசுவாமி ஐயர் குழு என்று ஒன்று முன்னர் மத்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்டது. அதுபோல இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் ஒரு தனிக் குழு அமைத்து, அறநிலையங்கள் பற்றிய ஊழல்களை ஆராய்ந்து, அறத்துறையை உண்மையான அறத்துறையாக மாற்றுவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவாசக உரையை ஒவ்வொரு மடமும் வெளியிடுகின்றன. திருக்குறள் உரையை ஒவ்வொரு மடமும் வெளியிடுகின்றன. ஒரே நூலை ஒவ்வொரு மடமும் வெளியிடுவதனால் என்ன பிரயோசனம் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அறத்துறையின் கீழ் இந்த இலக்கியப் பணிகளை எல்லாம் ஒருங்கிட்டு, ஒவ்வொரு மடமும் பணத்தை வினாடிப்பதை நிறுத்துவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும்.

சைவ சித்தாந்தம், தமிழ்நாட்டிலே—ஏன் இந்தியாவிலேயே தனி சாத்திரம். தமிழ்நாட்டிற்கே உரியே தனி சாத்திரம். ஆகவே அறத்துறையால் நடத்தப்படுகிற கல்லூரிகளில்—குற்றாலத்திலே மாண்புமிகு திரு. சுப்பையா முதலியார் தலைமையில் ரொம்ப நன்றாக நடத்தப்படுகிற பராசக்தி கல்லூரி போன்ற கல்லூரிகளில்—சைவ சித்தாந்தத்தைக் கட்டாய பாடமாக்கினால், அத் துறையிலே மிகச் சிறந்த நூல்கள் தமிழிலே வெளிவர வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அது கருத்து வேற்றுமைக்குரிய விஷயம். பிற சமயத்தவர் இந்து கோயில்களுக்குள் போவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சர்வசமய சமரசத்திற்கு நான் மாறுபட்டவனல்ல. ஆனால், அரசு உத்தரவு போடுகிறது; தமிழகத்திலுள்ள இந்து கோயில்களிலே யாரும் எந்த மதத்தவரும் போக உரிமை உண்டு என்று. இந்துக்களிலே உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்காகத்தான் கோயில். உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு அல்ல. அவர்களுக்குக் கோயில் வழிபாடும் இல்லை. ஆலயங்களுக்குள்ளே செல்ல எல்லா இந்துக்களுக்கும் உரிமை இருந்தாலும், அவர்களிலும் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இருப்பவர்களுக்குத்தான் அந்த உரிமை என்று நான் எண்ணுகிறேன். பிற சமயத்தவர்—இஸ்லாமியர் ஆனாலும், கிறிஸ்தவர்களானாலும்—உருவ வழிபாட்டை மதிக்காதவர்கள் ஏன் கோயிலுக்குள் செல்ல வேண்டும்? இதனை அரசு கவனித்து தனது ஆணையைத் திரும்பப் பெறும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

‘சமய சார்பற்ற அரசு’ என்பது சர்வ சமயத்திற்கும் புறம்பான அரசு என்று பொருள் அல்ல. எல்லா சமயங்களுக்கும் பொதுவானது என்றே பொருள்.

[திரு. ம. பொ. சிவநாணம்]

[1970 மார்ச் 24]

அரசாங்க அலுவலகங்களிலிருந்து கடவுளர் படங்களை அகற்றி விடுவதுதான் சமய சார்பற்ற அரசு என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். கடவுளர் படங்களை அரசாங்க அலுவலகங்களிலிருந்து எடுத்து விட்டாலே அரசு சமயசார்பற்றதாகி விடாது. அலுவலகங்களிலிருந்து படங்களை அகற்றுவது உருவ வழிபாட்டு மதங்களைத்தான் பாதிக்குமே ஒழிய உருவ வழிபாடற்ற மதங்களைப் பாதிக்கிற தில்லை. கோட்டையிலே சர்ச்சு இருக்கிறது. மகுதி இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்க அலுவலகங்களிலிருந்து கடவுளர் படங்களை மாத்திரம் எடுத்துவிடவேண்டுமென்ற எண்ணம் நம்முடைய அரசுக்கு வந்தது ஏனோ?

பெரியாரவர்கள் சாதி ஒழிப்பு இயக்கத்தை உருவாக்கி நடத்துகிறார்கள். அதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். எந்த ஜாதியினரும் அர்ச்சகராக தொழில் செய்வதற்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் கர்ப்பக்கிரகம் வரை யாரும் செல்ல உரிமை கோருவதை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. நம்ம உறவினர்களைக்கூட நம்முடைய வீட்டில் சமையல் கட்டுவரை அனுமதிப்பதில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பெரியார் அவர்கள் கூட, தன் வீட்டுக் கூடத்தில் குந்த வைத்துத்தான் பேசியிட்டு அனுப்புகிறாரே தவிர, அதற்கப்புறம் உள்ளே அழைத்துப் போவதில்லை. பெரியார் அவர்களிடம் எனக்கு மதிப்பும், மாண்பும் குறைவு இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதையும் இங்கு நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர் களுடைய கிளர்ச்சிபற்றி அவரே குறிப்பிட்ட ஒன்றை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அவர் என்ன சொல்கிறார்? விக்கிரகத்தைத் தொட்டுத் தொழ உரிமை கேட்கிறார். சூத்திரன் தொட்டால் சாமி இல்லாமலே போய்விடும், கோனில் தொலைந்து விடும்' என்று சொல்கிறார். கோனில் தொலைவதற்குத்தான் இந்தக் கிளர்ச்சியே தவிர, நிலைப்பதற்கு அல்ல. இந்த ஒரு நிலையை அரசு குறிப்பாக நினைவில் வைத்து, ஆராய்ந்து பார்த்திருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல், அதற்கு ஆதரவு கொடுத்து, அதை அமல் நடத்துவதற்கு முன்வருவது எந்த முறையில் சரியானது என்று தமிழக அரசை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

வேறு மதத்தினர் கேட்டுக்கொள்ளாத ஒரு நிலையும் இருக்கிறது. இந்துக்களில் கூட ஒரு சாராருக்குத்தான் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை உண்டு. பிரம்ம சமாலிகள், ஆரிய சமாலிகள் ஆகியவர்களுக்கு உருவ வழிபாட்டில்—விக்கிரஹ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை கிடையாது. உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை—இந்துக் கோவிலுக்கு வரவேண்டும் என்று விரும்பாதவர்களை—கோவிலில் அனுமதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஆராய்ச்சியாளர்கள் சில பேர்களை அனுமதிக்க வேண்டிய நிலை வரலாம். இப்போதே அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். எங்கேனும் தடை இருந்தால் அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்

1970 மார்ச் 24] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

தன்னுடைய செல்வாக்கை உபயோகித்து, ஆலையங்களில் நிர்வாகஸ்தர்களையும் அர்ச்சகர்களையும் அணுகி அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கி, அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்களை அனுமதிக்க வழிவகை செய்யலாம். அதற்காக ஆணை போட்டு அனுமதிக்குத் தேவையில்லை. ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு கோவில்களுக்குள்ளே போய் ஆராய்ச்சி செய்து விட்டு, அந்த ஆராய்ச்சியாளர்களில் சிலர் நம்முடைய மதத்தையும், மத வழிபாடு கோட்பாடுகளையும்பற்றிக் கேவலப்படுத்தி புத்தகங்கள் எழுதுவதைப் பார்த்தால், மிஸ் மேயோவின் வாரிசுகள் இன்னும் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுக்குக் கோயில் கதவுகளைத் திறந்துவிடவேண்டிய அவசியமில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் குழுவுக்கும், அறத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், நாவலர் அவர்களுக்கும் சேர்த்து வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். “சர்வமதத்தினரும் கோவில்களுக்குள் செல்லலாம் என்று ஆணை பிறப்பித்து தவறான கிளர்ச்சிகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் இடமளிக்கவேண்டாம்” என்று பாரதியார்,

“தேவி கோயிலிற் சென்று

தீமை பிறர் புரிய

ஆவி பெரிதென் நெண்ணிக் கிளியே

அஞ்சிக் கிடந் தாடி.”

என்று பாடியிருக்கிறார். இன்று இல்லாமல் இருக்கலாம், நாளை இல் இல்லாமல் இருக்கலாம். பின்னால் தவறுகள் விளையலாம், மதக் குழப்பங்களுக்கு இடம் உண்டாகலாம். அன்றோரு நாள் இங்கு ஜோதி ராமலிங்கசுவாமிகள் எம்மதமும் சம்மதம் என்று சொன்னதை முதல்வர் இங்கு எடுத்துச் சொன்னார். ராமலிங்கசுவாமிகள் கூட, இருக்கும் கோவில்களில் எல்லோரையும் விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. புதிதாக வடலூரில் சத்தியஞான சபை என்ற கோவிலை அமைத்து, அதில்தான் எல்லா சமயத்தினரையும் அனுமதித்தார். ஆனால், அந்தக் கோவிலுக்குக்கூட இன்று இந்துக்கள்தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு மதத்தார் செல்வதில்லை. கருத்து வேற்றுமை என்பதைக் கூட மறந்து பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு, எதைச் செய்தாலும் அதன் பின்விளைவு என்ன என்பதை நன்கு யோசித்து, நடுநிலைமையில் நின்று சொல்கிறேன் என்று நம்பி, பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு இந்த உத்தரவை மாற்றவேண்டும் என்று வேண்டுகோளிட்டு, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

■ திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, நமது அற நிலைய இலாகாவிலே கோவில்களில் நிர்வாகஸ்தர்களாக நியமிக்கப்படுபவர்கள் அந்த நிர்வாகத்திற்கு தகுதி உள்ளவர்களா, ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கை உள்ளவர்களா என்று பார்த்து, அப்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1970 மார்ச் 24]

படிப்பட்டவர்களை தேர்ந்தெடுத்து நிர்வாகஸ்தர்களாக நியமிப்பது தான் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்த ததனை அவன்கண் விடல்”

என்று வள்ளுவர் கூறியது போல தகுதியுள்ளவர்களையே நியமிக்க வேண்டும். கோவிலில் ஆண்டவன் இருக்கிறார் என்பதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களையும், அல்லது விபூதி, நாமம் போன்ற குறிகளை தீட்டிக் கொள்ளவேண்டாம் என்ற முடிவில் இருப்பவர்களையும் கோவில்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்வது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய காரியம். ஆகவே, ஆண்டவன் பேரில் நம்பிக்கையுள்ளவரையே வைக்க வேண்டும், நிர்வாகத்திற்கு தகுதியுள்ளவரையே வைக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், வள்ளுவர் வகுத்த வழிக்கு மாறாக நிர்வாகஸ்தர்களை நியமித்தால், நிர்வாகம் சீர்கெட்டுப் போய்விடும், நாடும் கேட்டு விடும். எனது தொகுதியில் அவிஞ்சியில், அப்படி தகுதியற்றவர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஈ. வெ. ராமசாமி நாயக்கர் அவர்கள் உள்ளே போய் தொட்டுக் கும்பிடுவதற்கு எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு வேண்டும் என்று சொல்கிறார்; அங்கே என்ன வெங்காயமா இருக்கிறது? எதற்காகச் சொல்கிறார் என்று அவர் சொன்னால் தவறில்லை. அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. ஏனென்றால், எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. ம.பொ. சி. அவர்கள் அதைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். கோவில் புனை தேவனுக்கு அஞ்சாது என்று சொல்வார்கள். கோவில் சொத்துக்களை தாராளமாக செலவழிக்க அரசாங்கம் வழி வகுக்கிறது. தகுதி உள்ளவர்களையே கோவில்களில் நிர்வாகஸ்தர்களாக அமர்த்த வேண்டும். தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை அமர்த்துவது மிகத் தவறு. வாய்ப்பு, வசதி உள்ளவர்களையும் ஆண்டவன் பேரில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களையும் தான் கோவில் நிர்வாகஸ்தர்களாக எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரூ. 1,000-க்குக் குறைந்த வருமானம் வருகிற கோவில்களை அறநிலைய இலாகாவிலிருந்து நீக்கிவிடுவது நல்லது. அவர்களுக்கு பற்றுக்குறை இருக்கும்பொழுது இந்த இலாகாவிற்கும் பணம் கொடுத்துவிட்டு, நிர்வாகம் நடத்துவது என்றால், அதனால் பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நான் அறிவேன். அதைப் பொறுப்பிலிருந்து அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். இதைப்பற்றி அதிகமாகக் கூற நேரம் இல்லாததினால், அதைக் குறைத்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொன்னால், எங்கள் பகுதியிலே ரூ. 20,000 வருவாய் வரக்கூடிய ஒரு கோவில், கிருஷ்ணசாமி கோவில் இருக்கிறது பன்னிமடையில். அதற்குச் சொந்தமான பூமிகளை சென்ற ஆண்டு ரூ. 20,000-க்கு ஏலம் விட்டார்கள். ஏலம் எடுத்தவர்களிடமிருந்து

1970 மார்ச் 24] [திரு.ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

சுமார் ரூ. 10,000, 15,000 அட்வான்ஸ் பெற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதைத் திரும்பிக் கொடுக்கவில்லை. பூமியையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. பழைய குத்தகைகாரரிடமே பூமி இருக்கிறது. சுமார் ரூ. 1,000 தான் வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. எலம் எடுத்தவர்கள் ஓராண்டு வரைக்கும் பணம் திருப்பி வாங்க முடியாமல், கடைசியில் கோர்ட்டுக்குச் சென்று, பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றார்கள். இந்த முறையில்தான் கோவில் நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே தயவுசெய்து கட்சி பாகுபாடு கூடாது. ஆண்டவனிடம் நம்பிக்கை உள்ளவர்களையே நியமிக்க வேண்டும். நேர்மையான அதிகாரிகளையே கோவில் களுக்கு நிர்வாகஸ்தர்களாக நியமிக்க வேண்டும். எனது தொகுதியில் திருமுருகன் பூண்டி கோயிலிலுள்ள நிர்வாக அதிகாரி முன்பிருந்த நிர்வாக ஊழல்களையெல்லாம் களைந்து, நல்ல முறையில் கோவில் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தார். பக்கத்திலுள்ள திருப்பூர் கோவிலுக்கும் அவர் டெம்பரரியாக நிர்வாக அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அந்தக் கோவில் நிர்வாகத்தை மிக நேர்மையாக நல்ல முறையில் நடத்தினார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் விரும்பாத காரணத்தினால், திடீரென்று அவருக்கு மாற்றுதல் உத்தரவு போடப்பட்டது. ரயில்வே ஸ்டேஷனில் திடீரென்று வந்த இடத்தில் மாற்றுதல் உத்தரவு போடப்பட்டது. அவர் மீது எந்தக் குற்றச்சாட்டும் கிடையாது. எந்த இடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றுகூட சொல்லப்படவில்லை. இந்த இடத்தை விட்டு வெளியே போகவேண்டுமென்பது தான் உத்தரவு. அந்தக் கோவிலைச் சேர்ந்த தர்மகர்த்தாக்கள் குழுவினர், நிர்வாகஸ்தர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நான் உட்பட எல்லோரும் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினோம். தயவு செய்து நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்டு விசாரித்து, பிறகு ஆர்டர் போடுங்கள், அதுவரையில் நிறுத்திவைங்கள் என்று சொன்னோம். வழக்கம் போல் எழுதிய கடிதத்திற்கு பதில் கூட கிடையாது. எப்படியிருந்தாலும் கொஞ்சம் நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று மிக மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது அவிநாசிக் கோவிலுக்கு ஒழுங்கும் தகுதியும் உடைய தர்மகர்த்தாக்கள்—நியமிக்கப்பட வேண்டும். அது ஒரு பெரிய கோவில். திருவாரூருக்கு அடுத்தப்படியாக பெரிய தேர் ஓடும் கோவில்களில் அதுவும் ஒன்று. தேர் தேருக்களில் ஊர்ந்து வந்து நிலைக்கு திரும்பி வருவது அறிதாகிவிடும் என்று நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் தேர் திருவிழா வா இருக்கிறது. தயவு செய்து நேர்மையாக நடந்துகொள்பவர்களை நிர்வாக அதிகாரிகளாக நியமிக்கவேண்டும் என்று மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தத் தொழிலுக்கு யார் தகுதி உடையவரோ அவரைப் பார்த்து நியமிக்கவேண்டும்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

[1970 மார்ச் 24]

எல்லாவற்றிற்கும் கட்சியைச் சேர்ந்தவரைத் தான் நியமிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூடாது. நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று உங்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு, நிர்வாகத்தை புனிதமாக்குமாறு உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

* ஹாஜி ம. மு. பீர்முஹம்மது : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து அறநிலைய மாலியக் கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், இந்து அற நிலையத்தையும், இஸ்லாமிய அறநிலையத்தையும் இணைத்துப் பேசுகின்ற ஒரு பெருமை தமிழ் நாடு சட்டமன்றத்தில் தான் இருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்தி, இந்த ஒருமித்த நிலை இந்தியத் திரு நாடு எங்கும் உருவாகவேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்து, என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

1963-ம் ஆண்டு இந்த சட்ட மன்றத்தில் இனும் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியதன் மூலம், அந்த சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்து, கோவில்கள், சர்ச்சுகள், பள்ளிவாசல்கள், தர்க்காக்கள், ஆகியவற்றிற்குச் சொந்தமான இனும் நிலங்களை சர்க்கார் மேற்கொண்டு, அதில் பயிரிட்டு வந்த விவசாயிகளுக்கு பட்டா மாற்றுகின்ற பணியில் பழைய அரசாங்கம் ஈடுபட்டது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதற்கப்புறம், 1966-ம் ஆண்டு இனும் ஒழிப்புச் சட்டத் திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, கோவில் இனம்களுக்கு மட்டிலும் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களைப் பட்டா மாற்றிக் கொடுப்பதிலிருந்து நிறுத்திவிட்டு, சர்ச்சுகள், பள்ளிவாசல், தர்க்காக்கள் ஆகியவற்றின் இனும் நிலங்களையும் பட்டா செய்வதை தடை செய்யவில்லை; முன் ஆண்ட தேசிய திருவாளர்கள், சமய சார்பற்ற மனப்பான்மையை இப்படிப் பிரதிபலிக்கிறார்கள், என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன். கோவில் இனும் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்ததுபோல், தர்க்காக்களுக்கும், சர்ச்சுகளுக்கும், பள்ளிவாசல்களுக்கும், இனும் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்மந்தமான வழக்குகள் ஹைகோர்ட்டிலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் இருக்கின்ற காரணத்தால், தரும் காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு இடையூறுக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் துறையில் அரசு முஸ்லீம், கிறிஸ்துவ சர்ச்—பள்ளி இனம்களுக்கும் விதிவிலக்குத் தரும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாயைப்பூத்து பக்கத்திலுள்ள ஷாநிகான் சத்திரம், திருநெல் வேலி நகராட்சி மன்ற எல்லையில் உள்ள முஸ்லீம் சத்திரம், பள்ளி வாசல், இரண்டும் வாக்கப் போர்டுக்கு உரித்தானது. இந்த இரண்டு சத்திரங்களையும் வாக்கப் போர்டிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தும், அங்கே இருக்கின்ற, பாண்டியங்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் ஆணையாளர்

1970 மார்ச் 24] [திரு. ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

அரசு உத்தரவை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், எதிரிடை செய்கிறார்கள். உத்தரவை ஏற்றுக்கொள்ள தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து அறநிலையம் பற்றி பேசுவதற்கு தங்களின் விசேட அனுமதி கோருகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில், சமய ஒற்றுமையையும், அமைதியையும் வளர்க்கும் சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அந்த நன்னிலை என்றென்றும் நீடித்து நிலவிவர இறைவன் அருள் புரிய வேண்டும் என்றும், அதற்கு அரசு துணை புரியவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நாட்டில் இஸ்லாமிய பெருமக்களோ, கிருஸ்துவர்களோ, இந்து ஆலயங்களுக்குள் நுழைய அனுமதி தரவேண்டும் என்று எந்த நேரத்திலும், எப்பொழுதும் நம்முடைய அரசிடம் கோரிக்கை கொடுத்தார்களா என்றால் நான் அறிந்த வரையில் இல்லை. ஏனென்றால் உருவமற்ற—அருவ வழிபாட்டில் வந்தவர்களான முஸ்லீம்கள் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தாது அவர்களுடைய சமயப் பண்பாட்டை மதிக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம். எங்கள் வேதம் கூட அவர்களுடைய மார்க்கம் அவர்களுக்கு! உங்கள் மார்க்கம், உங்களுக்கு! அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய மார்க்க அடிப்படையில் வாழ்வதற்கு உங்களால் ஆன துணை புரியவேண்டும் என்று எங்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கின்றது. அந்த அடிப்படையில் இந்த நாட்டிலுள்ள இந்துக்கள் மனம் புண்படும் அளவிற்கு அவர்களுடைய கருத்துக்கு முரண்பட வகையில் கோவில்களுக்குள்ளே நுழையவேண்டும் என்று நாங்கள் ஆசைப்படவில்லை; அப்படி நாங்கள் ஆசைப்படாத நேரத்தில், வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற பயணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எல்லா சமயத் தவறும் கோவிலுக்குள் நுழையும் சட்டத்திற்கு இந்த நாட்டிலுள்ள முஸ்லீம், கிறிஸ்தவப் பெருமக்கள் பெயரை பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசின் அறநிலைய அமைச்சர் தன்னுடைய அறிக்கையில், “நாம் நடைமுறையில் பின்பற்றிவரும் வழிபாட்டு முறைகளைத் தாங்களும் பின்பற்றாமல் எந்த முகமதியரோ, கிறித்தவரோ நமது கோயில்களில் நுழைய அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதே சமயத்தில் நமது கோயில்களில் இறை வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கும் நல்ல இந்துக்களின் உள்ளம் புண்படும் வகையில் எந்த முகமதியரும், கிறிஸ்தவரும் நடந்து கொள்வதில் நாட்டம் செலுத்துவர் என்று நான் கருதவில்லை.” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பவ்னியத்தோடுதான் கூறியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், இதை உருவ வழிபாடற்ற நாங்கள் உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை கொண்ட சமூகாயத்தினர் உணர்ச்சியைப் புண்படுத்தும் வகையில் நடந்துகொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லி இந்த வார்த்தைகள் எங்களைப் புண்படுத்தும் அளவில் இருக்கிறது என்பதை பணிவோடு, பவ்னியத்

[திரு. ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

[1970 மார்ச் 24]

தோடு, இந்த அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அப்படித் தவறத்திற்குக் கொண்டு வரும் நேரத்தில் இந்துக் கோவில்களில் இந்துசமயம் அல்லாதவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க சட்டத் திருத்தம் நாட்டின் நல் வாழ்வுக்கு உகத்தது அல்ல என்கிற அடிப்படையில், நமது அரசு பெரிய மனது செய்து நிறுத்தி கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கின்ற சமய அமைதியையும் எங்களுக்கு இந்துப் பெருங்குடி மக்கள் தந்துவருகின்ற ஆதரவுகளையும் நாங்கள் என்றென்றும் நன்றியோடு நினைத்துக் கொள்ளத்தக்க ஒன்றாகும். அதோடு, மைனாரிடி, சமய மத உணர்ச்சிகளையும், பண்பாடுகளையும் இந்த அரசு புரிந்து பல்வேறு நன்மைகளை அளவப்போது செய்வதை நன்றியோடு தெரிவித்துக்கொண்டு, நிறைவுபடுத்துகிறேன் என் உரையை, நன்றி.

■திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைமீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முன் வந்திருக்கின்றேன். இந்த அறிக்கையில் பெரியார் ஈ. வே. ரா. கோவில்களில் அரிசனங்களை அழைத்துச் சென்று சிலைகளை தொட்டு வணங்க வழி காணவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி நடத்தப் போவதாக அறிவித்திருந்தார் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன், என்று அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அரிசனன் என்ற அளவில், நானும் அரிசனன் என்ற முறையில் எனக்கும் கோவில் உள்ளே போக ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதால் இதை ஆதரிக்கிறேன். டவுன்களில் தான் கோவில்களைத் திறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் பல கிராமக் கோவில்களில் அனுமதிக்கவில்லை. கிராமங்களில் எல்லாம் கோவில்கள் இருக்கின்றன. சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், டவுனில் மட்டும் திறந்துவிட்டு, கிராமங்களில் திறக்கவில்லை. ஆகவே, பெரியார் கொள்கையை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்று, நானும் அந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவேன் என்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரிசனன் தொட்டுக் கும்பிடுவது இருக்கட்டும், நுழையவேயில்லை. தொட்டுப் பார்ப்பது இருக்கட்டும். ஆகவே, இந்தக் கிளர்ச்சியை நான் பரிபூரணமாக வரவேற்கிறேன்.

கோவில்களுடைய கேசுகள் நிறைய இருக்கின்றன. கேசுகளை யெல்லாம் அந்த அந்த கமிஷனர்கள், டெபுடி கமிஷனர்கள், அந்த ஜில்லாவிலேயே, அந்தத் தாலுகாவிலேயே நடத்தத்தக்க வழி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஏழை எளியவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். கனம் சின்னையாபிள்ளை அவர்கள் அந்த அந்த இடத்தில் நடத்தி வந்ததால் அது ஏழை எளியவர்களுக்கு சாதகமாக இருந்தது. ரூபாய் 20,000-க்கு மேற்பட்ட அற நிலையங்கள் டெபுடி கமிஷனர் அதிகாரத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றை அந்த அந்த ஜில்லா அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டு என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். சிவ சுப்பிரமணியம்]

டெபுடி கமிஷனரைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால், அவ்வளவு கலபமாக பார்க்க முடியாது. சென்னைக்கு வந்துதான் பார்க்க வேண்டும். பணக் கஷ்டம். ஏழைகளால் முடியாது. ஆகையினால் தான் அந்த அதிகாரத்தை அஸிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்குனேரி மடம் கேசு மதுரை டெபுடி கமிஷனர் இடம் 5 வருஷமாக நடக்கிறது. இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிர்வாக அதிகாரிகளை சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்கிறது. கோவில் விஷயமாக, பத்தி ஜில்லா துறாக்களை நேரிடையாக தேர்ந்து எடுப்பதால், நிர்வாகம் சரியாக இல்லை. கோவில் நிர்வாகத்திற்கு அதிகாரிகளுக்கு தனி புகார் அளிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அவர்களை நியமிக்க வேண்டும். சில கோவில்களில் திருவிழாக்கள் நடக்கும்போது, கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் கற்றறிக்கையை அலட்சியம் செய்துவிட்டு, தர்மகர்த்தாக்கள் எக்சிச்யூட்டிவ் ஆபிசர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை வைத்து கேளிக்கைகளையும், கச்சேரிகளையும் நடத்தி, அதிகப்பணத்தை விரயம் செய்கிறார்கள். கமிஷனர் உத்தரவு நிலைநாட்டப்படவேண்டும்.

விருத்தாசலம், கொள்கியப்பர் கோவில் மணவாளநல்லூர் கிராம மக்கள் செயல்பட்டு, அதை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் கோவிலைக் கட்டினார்கள். அந்த ஊரிலிருந்து ஒருவரும் தர்மகர்த்தாவாக நியமிக்கப்படவில்லை. அந்தக் கோவிலுக்கு ஏராளமாக வருவாய் வருகிறது. அதை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்த அந்த மக்களுக்கு தர்மகர்த்தாவாக நியமனம் இல்லை. என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. இதை அற நிலைய அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள் யாரையும் போடாத காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை அரசியல் காரணமோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இவர் காங்கிரஸ், இவர் தி.மு.க., இவர் கம்யூனிஸ்ட் என்று பார்க்காமல் எல்லோரையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று கட்சியைப் பார்க்காமல் எல்லோரையும் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்து சமய அறக்கட்டளை இலாகாவில் இருப்பவர்கள் பதவி உயர்வு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பதவி உயர்வு சரியான முறையில் இல்லை. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, பதவி உயர்வு தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோயில் நிலங்கள், மடத்து நிலங்கள் இவைகளுக்கு நாம் உச்சவரம்பு கொண்டுவரவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் உச்சவரம்பு கட்டியாகிவிட்டது. கோயில் நிலங்களை மடத்து நிலங்களை உச்சவரம்பு கொண்டுவந்து பிரித்து, அவைகளை பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். சிவ சுப்பிரமணியம்] [1970 மார்ச் 24]

கோயிலுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட கட்டிடங்கள் மீல் வருஷங்களாக குறைந்த வாடகைக்கு பணக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள் வசிப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, முன் செய்துகொண்டிருந்த எல்லா உடன் படிக்கைகளையும் ரத்து செய்துவிட்டு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வசிப்பதற்கு இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் ஏழை அரிசன விவசாயிகள் கோயில் நிலங்களில் பயிரிடுகிறார்கள். திடீரென்று மழை பெய்தால் பயிர்கள் எல்லாம் நாசமாகிவிடும். பயிர்வைத்த விவசாயிகள் சாகுபடிக்குத்தகை கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நியாயமாக இதை தள்ளுபடி செய்தாகவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் கோர்ட்டுகளில் கேஸ் போட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால் ஏழை விவசாய மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கனம் அமைச்சர் அவர்களும் கமிஷனர் அவர்களும் இந்தக் குத்தகையை ரத்துசெய்து தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

■ திரு. ந. தருமலிங்கம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலைய நிர்வாகம் பற்றிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் 40,83,900 ரூபாய்க்கு தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த அறிக்கையில் உள்ள ஒரு குறிப்பை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 10,239 அறநிலையங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன என்றும், அதனுடைய வருவாய் 4,87,00,000 ரூபாய் என்றும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்து சமய அறநிலையத்துறை என்பது ஒரு தனி ராஜாங்கமாக நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு திருக்கோயிலுக்கு 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் என்றும், 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் என்றும் இருந்து, அந்தக் கோயிலுக்கு அறங்காவலர் என்று இருந்துவிட்டால் அவர் ஒரு தனி ராஜாங்கமே நடத்தி விடுவார். அந்த ஊரில் அவர் வைத்ததுதான் சட்டம், அவரை எதிர்த்துப் பேசுவோர் யாரும் இல்லை. இந்த வழக்கம் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. இந்த அறநிலையங்களில் ஒருவகையான ஆட்சி நடைபெற்றதை நம் கண்முன்னே இருக்கின்ற புள்ளி விவரக் கணக்கே காட்டுகின்றது. இன்றைய நிலையில் இந்தக் கோயிலுக்கு இவ்வளவு வருவாய், அந்தக் கோயிலுக்கு இவ்வளவு வருவாய் என்ற புள்ளிவிவரம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பட்டியலில் அடங்காத கோயில்களும் மடங்களும் இருப்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நன்கறிந்து, அவைகளையும் இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் கோயில்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகும். வருவாயும் அதிகமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 24] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

இன்னொரு குறிப்பையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்துக்கள் அல்லாதவர்களையும் மற்றவர்களையும், பிற சமயத்தார்களையும் கோயிலுக்குள் விடுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஸ்ரீ ஜி. ம. மு. பீரமுகம்மது அவர்கள் பேசும்போது, 'நீங்கள் அழைத்தாலும் நாங்கள், உங்கள் கோயிலுக்குள் வரமாட்டோம்' என்ற கருத்தை அறிவித்தார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தை இந்தக் குறிப்பில் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு மதத்தினரின் விழாவிற்கு வேறு மதத்தினர் செல்வது தவறானது அல்ல. நாகூர் ஆண்டவர் கோயிலுக்கு எத்தனையோ இந்துக்கள் போவதில்லையா? அது போல தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில், மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில், மயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர் கோயில் இவைகளுக்கு உள்ளே வர வேண்டுமென்று எவ்வளவோ பேர் விரும்புகிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனித்துத்தான் இந்தக் குறிப்பை போட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்து சமயத்திலே உள்ளவர்களிலேகூட பல்வேறு வகுப்புகள் இருக்கின்றனர். குறிப்பிட்ட வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் தான் கோயிலுக்குள் இருந்து சுவாமியின் அருகில் இருக்கவும் தொடவும் உரிமை உண்டு என்று இருக்கிறது. இந்தமாதிரியுள்ள ஜாதிமத பேதத்தை ஒழிக்கும் வகையில்தான் பெரியார் அவர்கள் கர்ப்பக்கிரகத்திற்குள் செல்வேன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் 'இது ஜாதி ஒழிப்பு அல்ல, கோயில் ஒழிப்புதான் இதன் நோக்கம்' என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்களே, அவர் என்னைப் பற்றித் தவறாக விளம்பரப்படுத்துவது குறித்து விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிளர்ச்சி நடத்துவது அவருடைய விருப்பம். நான் அதைக் குறை சொல்லவில்லை. சிலையைத் தொட்டுத்தொழு உரிமை கேட்டு பெரியார் கிளர்ச்சி செய்கிறார். 'சாதி ஒழிப்பு அவருடைய நோக்கம்' என்று அரசினர் அறிக்கையில் போடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வார்த்தையை நீக்கியிருக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் கூறினேன். அவர் அவருடைய கொள்கையை அவர் மனச்சாட்சிப்படி நடத்துவது அவருக்கே உரிய விஷயம்.

திரு. ந. தருமலிங்கம்: நானும் அதைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட வந்தேன். கோயிலை ஒழிக்கும் நோக்கம் இல்லை. இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தாலே நன்கு தெரியும். யுனெஸ்கோ உதவிகளைப்பெற்று திருப்பணிகள் செய்வதுபற்றி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர், பழனி போன்ற கோயில்களில் திருப்பணி முயற்சி வேலைகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல வரலாற்று சிறப்புமிக்க தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில்பற்றி குறிப்பு இல்லை. தஞ்சாவூர் கோயில் என்றால் பெரிய கோயில் என்றுதான் பொருள். அது வணக்கத்திற்கு உரியதாக அமைந்ததா, இல்லையா

[திரு. ந. தருமலிங்கம்] [1970 மார்ச் 24]

என்பதல்ல பிரச்சினை. தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய கலாசாரத்தையும் மேன்மையையும் புலப்படுத்துவதாகவே அமைந்தவை. மேலும், அகழி, மதிற்சுவர், கலைச் சின்னங்கள் இவை யாவும் தமிழர்களின் கலாசாரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தவை. அவை இன்றைய தினம் பாதுகாக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டில், ஒரு குழு ஏற்பட்டு, ராஜராஜ சோழன் சிலை வைப்பதைப்பற்றியெல்லாம் முடிவு செய்தார்கள். அந்த ஏற்பாடு என்ன காரணத்தாலோ தடைப்பட்டிருக்கிறது.

இந்து சமய அறநிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் அறங்காவலர் முறையில் சற்று கடுமையான தகுதியை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஊருக்கு நாட்டாண்மைக்காரராகப் பார்த்து அறங்காவலர் என்று போட்டுவிடக் கூடாது. அவர்கள் கோயில்களின் சொத்தை ஒழுங்காகக் கவனிப்பதில்லை. பொதுவாக அறங்காவலர் என்றால் மாநிலத்தின் முதலமைச்சருக்கு எவ்வளவு செல்வாக்கோ, அவ்வளவு செல்வாக்கு பெறுகிறார்கள். ஊர் சொத்துக்கு ஆசைப்பட்டவர்களுையெல்லாம் அறங்காவலராக நியமிக்கக் கூடாது. நாளடைவில் அந்தச் சொத்துகள் எல்லாம் நமக்குத்தான் சொந்தம் என்று எண்ண ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுையெல்லாம் அறங்காவலராக நியமிக்கக்கூடாது. உண்மை பேசுபவர்களை, நாயையமாக நடப்பவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டும். யார், யார் பொதுமக்களுடன் தொடர்புள்ளவர்களோ அவர்களாகப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். இன்னும் பழைய பெருச்சாடிகளை உள்ளே விட்டுவைத்து இந்து சமய அறநிலையத்திற்கும், பக்தி மார்க்கத்திற்கும் களங்கம் கற்பிக்க வேண்டாமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தணர்கள் யார் என்பதற்கு திருவள்ளுவர் சொன்னார், “அந்தணர் என்போர் அறவோர்” என்பதாக. அப்படி யார் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே வி. பி. ராமசுவாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரியாக பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தி அதில் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்களுையே ஆலயங்களில் அர்ச்சகர்களாக நியமிக்க வேண்டும். அதற்கான சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வைத்திருக்கிற அறநிலைய மானியத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற கோவில்கள், அந்தக் கோவில்களில் இருக்கிற விக்கிரகங்கள், அந்த விக்கிரக வழிபாடுகள் எல்லாம் பழமையான காலத்தில் இருந்தே தோன்றி வந்திருக்கிற அம்சங்களாகும். கோவில் நிர்மாணம், விக்கிரகப் பிரதிஷ்டை, வழிபாடு இவற்றுக்கு எல்லாம் நான்கு வேதங்களும், 5 சாத்திரங்களும், பதினெண் புராணங்களும் அரசனாக அமைக்கப்

1970 மார்ச் 24] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் இருந்துதான் என்ன என்ன முறையில் ஆலயம் அமைக்கப்படவேண்டும், விக்கிரகங்கள் வைக்கப் படவேண்டும், அந்த விக்கிரகங்களுக்கு வழிபாடு நடத்தப்படவேண்டும் என்பதெல்லாம் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பழமையான அவைகளுக்கு இன்றைய சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப விளக்கங்களையும், வியாக்யானங்களையும் மதாச்சாரியார்கள் அளித்து வருகிறார்கள். அப்படி விளக்கம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்குக் காரணமே அவைகள் தோன்றிய காலத்தில் இருந்த நிலைமைகளுக்கும், இன்றுள்ள நிலைமைகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள மாறுபாடுகள் தான். விஞ்ஞானம் வளர்ந்ததற்குப் பின்னால், கல்வி வளர்ந்ததற்குப் பின்னால்—கடவுளினால் தான் நடக்கும் என்ற காரியங்களைக் கூட மனிதனாலும் நடத்த முடியும் என்ற நிலை வளர்ந்துவிட்டதுதான். இந்த நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக பழமையின் இருந்த நம்பிக்கை ஓரளவு தளர்ந்து விட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மனித தேவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கான சூழ்நிலைகளும் மாறுபட்டுவிட்டது. இப்படி எல்லாம் எல்லாத் துறைகளிலும் மாற்றம் ஏற்படும்போது பழமையான கோவில் வழிபாட்டு முறைகள் மட்டும் அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று யாராவது விரும்பினால், அது சரியான கண்ணோட்டமாகாது. பழமையில் உள்ள பற்று காரணமாக அப்படி வாதிட்டாலும் அது உண்மையான நிலையைப் புரிந்து கொண்டு செய்கிற வாதமாகாது. அப்படி காலத்திற்குப் பொருந்தாத வாதத்தை பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை.

பழமையான கோபுரம் நல்லதுதான். அழகான சிற்பங்கள் நல்லதுதான். ஆனால் காலத்துக்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை உணர்ந்து வழிபாட்டு முறைகள் அமையவேண்டும். இன்றைக்கு கோவில் களுக்குச் செல்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகப்பெட்டிருக்கிறது. பக்தி மேலிட்டுச் செல்கிறார்களா, வேடிக்கை விளையாட்டாகச் செல்கிறார்களா என்றால், யாரும் பக்தி மேலிட்டுச் செல்லவில்லை. நம்பிக்கையும் அதிகம் ஏற்பட்டுச் செல்லவில்லை என்பது தெட்டத் தெளிவாக விளங்குகிறது.

இன்றையதினம் அந்த ஆலயங்கள் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்றால், நாம் நிர்வாகத்தை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். எல்லோரையும் செல்லவிடுவது என்பது நியாயம் அல்ல. 15 ஏக்கரா உச்சவரம்பு என்றால், இந்தத் திட்டத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களை அதிகாரிகளாகப் போட்டால் தான் சட்டத்தை சரியான முறையில் நிறைவேற்றுவார்களே தவிர, மற்றவர்களைப்போட்டால் அப்படி இது நல்லமுறையில் நடக்கும்? அதுபோல கோவில்கள் மீது, கடவுள் மீது, விக்கிரக வழிபாட்டின் மீது நம்பிக்கை உள்ளவர்களையே போடவேண்டும். அதுவும் நிர்வாகம் செம்மையாக நடக்க, வருமானம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர வழிபாடு முறைகளில் யாராவேண்டுமானாலும் போடுவது, என்பது நியாயமாகாது. இவற்றில்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1970 மார்ச் 24]

நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை எல்லாம் போடுவது தவறான கருத்தைத்தான் உண்டாக்கும்.

இன்றைக்கு யார் வேண்டுமானாலும் அர்ச்சனை செய்வது என்கிற நிலை இல்லை. ஏதோ கோவிலுக்குப் போனால், தேங்காய் பழம் வாங்கிக் கொடுத்தோம், அவர் மந்திரம் சொல்லித்தான் அர்ச்சனை செய்தாரா, இல்லையா என்று பார்ப்பதில்லை என்கிற நிலை எல்லாம் போய்விட்டது. ஆகவே அர்ச்சகர்கள் என்று சொன்னால், முறையாகப் பயிற்சி பெற்றவர்களையே நியமிக்கவேண்டும். விக்கிரகம் என்றால் என்ன, மந்திரம் எவ்வளவு தடவை சொல்லவேண்டும், எப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்கிற ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் செய்கிற நிலையில் பயிற்சி பெற்றவர்களையே நியமிக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு அறங்காவலர்களாக இருக்க பலபேர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு முன்வருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து, என்னைப்போடுங்கள், என்னைப்போடுங்கள் என்று கோருகிறார்கள். அப்படி முன்வருவதற்குக் காரணம் என்ன? தேர்திருவிழாக் காலங்களில் பெரிய மனிதர்களாக மாலைபோட்டுக் கொண்டு போவதற்கோ, உற்சவ காலங்களில் அதிகமாகச் செலவிடுகிற பணத்தை சொந்தத்திற்குப் பயன் படுத்திக்கொள்கிற காரணமோ, யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அறங்காவலர்களைப் பார்த்துப் போட்டிவேண்டும். கோவில்கள் நன்றாக இருக்கவேண்டும், விக்கிரகங்கள் நன்றாக இருக்கவேண்டும். உருவ வழிபாட்டுமுறை சீராக அமையவேண்டும் என்றால்—நிர்வாகத்தைச் செம்மையான முறையில் அமைத்து சோஷலிச ஜனநாயக அமைப்புக்கு ஒப்பான சோஷலிச முறையில் செயல்பட வழிவகுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. எஸ். தனாஷ்கோடி : நன்கு சமய அறநிலைய சட்ட நிர்வாக மானியத்தின்கீழ் என் கட்டி சார்ட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை அதரித்து சில விஷயங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த அறநிலையங்களில் பரம்பரை டிராஸ்டி முறை இருந்தகொண்டு வருகிறது. பரம்பரை ஸ்டீன் முறையை ஒழித்துவிட்டோம். பரம்பரை கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் முறையை ஒழித்து விட்டோம். அகைப் போலவே பரம்பரை கோவில் டிராஸ்டிகள் முறையையும் ஒழித்துவிடவேண்டும். அதற்கான சட்டத் திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல டிராஸ்டிகளை, அறங்காவலர்களை நியமிக்கவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல கோவில்களில் உள்ள அர்ச்சகர்களுக்கு பரம்பரையாக பூசை செய்துகொண்டு வரக்கூடியவர்களுக்கு சம்பளம் குறைந்ததாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். ஏற்கனவே அவர்களுக்குத் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மானியத்தையும் திரும்பக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 24] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

அதோடு மட்டுமல்ல. இசை (வேளாளர்) வாத்தியக்காரர் களுக்கு—பரம்பரை பரம்பரையாக கோவில்களில் சேவை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்—5 பேர்களுக்கு மாதத்திற்கு 40 ரூபாய் சம்பளம் என்பது குறைவானதாகும். அவர்களுடைய சம்பளத் தையும் உயர்த்தி, அவர்களுக்கு ஏற்கனவே விடப்பட்டிருந்த மானியத்தையும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்கள் கோவிலுக்கு சேவை செய்கிறவர்கள் என்பதற்காகவே அவர்கள் தவறாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அதையும் தடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக வைதீஸ்வரன் கோவில் எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. இந்த ஊழலை அகற்ற அறநிலையம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயிரக்கணக்கான வேலி நிலங்கள் வைத்திருக்கிற கோயில்கள் இருக்கின்றன. அங்கே பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. அந்த ஊழல்களைக் களைந்தெறிவதற்கு வருஷா வருஷம் கணக்குகளைச் சரிபார்க்க வேண்டும். திருவாரூர் தியாகராச சுவாமிக்குச் சொந்தமான நிலத்தில், பண்ணைச் சாகுபடி முறையிலும் 1376, 1377-ம் பசலிக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு கலம் என்று வரவு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் 40 ஆயிரம் ஏர்பட்டிருப்ப தாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இந்த முறைகளையெல்லாம் மாற்றவேண்டும். கணக்குகளை அவ்வப்போது சரிபார்க்க வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதேபோன்று சிக்கல், வேதாரண்யம் போன்ற கோயில்களில் ஊழல்கள் நடக்கின்றன. அந்தக் கணக்குகளையும் சரிபார்க்கவேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பண்ணைச் சாகுபடி முறையிலே பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. நான் முன்பு கூறியதைப்போல் ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு கலம் வீதம் வரவு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியாகக் குத்தகை சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு 15 கலம் 20 கலம் என்று நெல் அளக்கிற நோத்திலே இதிலே மட்டும் ஒரு சலம்தான் வரவு வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, இதிலே தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கண் காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயில் நிலங்கள் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழகத்திலே பல இடங்களில், கூட்டுறவுமூலம் விடப்பட்டிருக்கின்ற கோயில் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் பாக்கியிர்ப் பதற்காக ரெவின்யூ கோர்மலே கேஸ் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களினுடைய சுரத்தை நிர்ணயம் செய்து அது சரியான நிலமா, கரம்பை நிலமா அதற்கும் குத்தகை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா நியாயமான குத்தகை பாக்கியா என்று பார்த்து ரந்தா செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்களும், ஆணையர் அவர்களும், நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி.]

[1970 மார்ச் 24]

குடிமராமத்து வேலைகள் செய்கின்ற நிலையிலே பஞ்சாயத்துக்கள் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் ஆணையர் அவர்களும் பதில்லை, இதனால் பல இடங்களில் பாசன வசதிகள் இல்லாமல் போகிறது. குடிமராமத்து பஞ்சாயத்து மூலம் நடக்கும்பொழுது அறக்கரவலர்களும் நிர்வாக அதிகாரிகளும் அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திறமையான அதிகாரிகள் பல இடங்களிலே இருக்கிறார்கள். திருவாய்மூர் கோவில் நிர்வாக அதிகாரி திறமையானவர். குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்தார். மொத்த குத்தகையை ஒழித்து நிலமற்றவர்களுக்கு 3 ஏக்கர் 4 ஏக்கர் என்று குத்தகைக்குக் கொடுத்து 2,000 கலம் வாங்கிவிட்டார். அப்படிப்பட்ட திறமையான அதிகாரியை மாற்றிவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை மாற்றக்கூடாது. அதேபோன்று செம்பியன் மாதேவியில் ஒரு திறமையான அதிகாரி இருந்தார். அங்கே அவர் போய் கொஞ்ச நாட்கள்தான் அகின்றன. கோயில் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக முயற்சி செய்தார். கோயில் பரம்பரை டிரஸ்டிகள் அதிலே தலையிட்டு ஊழல்கள் நடப்பதற்கு அவர் இடம் கொடுக்காமல் இருந்ததால், வெளியேற்றப்பட்டார். எனவே அதிகாரிகளை, திறமையானவர்களை மாற்றக்கூடாது. அதோடு ஓய்வு பெற்ற நிர்வாக அதிகாரிகளை திறமையானவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வயதை நீட்டித்துக்கொடுத்து சலுகைகள் கொடுத்து இருக்கச் செய்ய வேண்டும். குத்தகை பாக்கிகளை ரத்து செய்யவேண்டும். கோயில் நிலங்களுக்கும் வரம்பு கட்டியாகவேண்டும். நிலமற்றவர்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுத்தால் கோயில்களின் நிதி அதிகமாகும். பண்ணைச் சாகுபடி முறையில் ஊழல்கள் நடக்கவிடக்கூடாது. அந்த முறையை மாற்றியாக வேண்டும். ட்ரஸ்டி ரத்து செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். சட்டத்திலே உள்ள சிக்கலைப் போக்கி திருத்தம் செய்து மாற்றவேண்டும். குடிமராமத்துச் சம்பந்தமாக உத்திரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

“ ஒன்றே யென்னி னேன்றேயாம் பலவென்றுரைக்கிற
பலவேயாம் அன்றே யென்னி னன்றேயா மாமென் றுரைக்கி
னுமேயாம் இன்றே யென்னி னின்றேயா
முளதென்றுரைக்கி னுளதேயாம் நன்றே நம்பி குடி
வாழ்க்கை நமக்கிங் கென்றே பிழைப்பம்மா ”.

என்று கூறியிருக்கிறார்கள், கம்பர் பெருமான். ஆகவே, ஆண்டவன் ஒருவராக இருக்கலாம், பலவாக இருக்கலாம், இல்லாதவராகவும் இருக்கலாம். இருக்கும் பொருளாக இருக்கலாம். ஆக அவர்களுடைய பிழைப்பே அப்படியிருக்கும்பொழுது என்னுடைய பிழைப்பு எப்படியோ என்று கம்பர் பெருமான் சொல்வதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 24] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அறநிலையத்தைப் பாதுகாக்கும்படியான நிலை ஏன் உருவாயிற்று என்றால் தர்மகர்த்தாக்கள் அதர்மகர்த்தாக்களாகி விட்ட நிலையிலே சர்க்கார் தலையிட்டு அதற்காக ஒரு சட்டம் பழைய காலத்திலே வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. கோயில் எனப்படுவது நம்முடைய நாட்டிலே மட்டுமல்ல, உலகத்திலே எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்றன. ஆஸ்திரேலியா, நாஸ்திரேலியா என்பது பல பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருக்கின்றன. சில பேர்கள் பகுத்தறிவுவாதிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு நாஸ்திரேலியை நாங்கள் தான் கொண்டு வந்தோம் என்று பெருமைப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெருமை யாரும் பட்டுக் கொள்ளவேண்டாம். இது பெரிய பிரச்சனை, தீவிர பிரச்சனை. தீர்க்க முடியாத பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. எவ்வளவு தூரம் நாஸ்திரேலியா அதிகமாகி வருகிறதோ அவ்வளவு அதிகமாக ஆஸ்திரேலியாவும் வலுப்பெற்றுவிடும் என்பதைப் பார்த்து வருகிறோம். பிள்ளையாரை உடைக்க வேண்டும், விநாயகர் வேண்டாமென்று சொன்னதால், பெரியார் அவர்கள் ஆரம்பித்ததால்தான் விநாயகர்களுக்கு கிராக்கி ஏற்பட்டு பூஜைகள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றன....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நாத்திகம் என்ற சொல்லைத் தாங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா இல்லையா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நாத்திகம் என்ற சொல்லை ஆதரிக்கிறேமோ இல்லையோ, முதலமைச்சர் அவர்கள் எதற்காகச் சொல்கிறார் என்பது எனக்கும் தெரியும். அவர் அதிலிருந்து நாத்திகத்திலிருந்து வந்தவர்....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்தப் பத்திரிகை தொடங்கப்பட்ட நேரத்திலே நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியரைக் கூப்பிட்டு இந்தத் தலைப்பில் பத்திரிகை வெளியிடவேண்டாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற கொள்கை தான், நாத்திகம் அல்ல என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மறுத்து விட்டதால் அந்த ஆசிரியர் விலக்கப்பட்டார். இப்பொழுது அது உங்கள் கட்சிப் பத்திரிகையாக இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: மீண்டும் சொல்கிறேன், அது என்னுடைய கட்சிப் பத்திரிகை அல்ல. இப்பொழுது ஆண்டவனை நீங்கள் எப்படிச் சும்பிடுகிறீர்களோ அப்படி அவரும் சும்பிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: காமராஜர், தாங்கள் எல்லாம் பேசக்கூடிய கூட்டங்களில் உங்கள் பெயரோடு நாத்திகம் ராமசாமி என்ற பெயரும் போடப்படுகிறதே அதனை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

[1970 மார்ச் 24]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எத்தனையோ பேர்கள் கட்சிக்குப் பேசுகிறார்கள், உங்களுக்கும் அப்படி இருக்கிறது. பூவோடு சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறுகின்றது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதிலே பூ எது? நார் எது?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்களே தெரிந்துகொள்ளுங்கள், அவ்வளவு பகுத்தறிவு உங்களுக்கு இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? பூவோடு சேர்ந்த நார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் கருத்துக்கள் என்ன? மடங்களை ஒழிக்கவேண்டும், மடாதிபதிகளைப்பற்றி என்னவெல்லாம் நாடகம் போட்டு மேடையிலே காட்டினீர்கள். இப்பொழுது மடாதிபதி மேல் சபையிலே கவுன்சிலிலே உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். காலப் போக்கிலே என்ன நடக்கிறது? நீங்கள் சவுக்கடி சந்திரகாந்தா என்று அடையப்பா, என்ன நாடகம் எல்லாம் போட்டீர்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் அவரே மடாதிபதியாக நடித்திருக்கிறார். இன்றைக்கு அந்த மடாதிபதியை வைத்து விபூதி பிரசாதம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்...

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : நாங்கள், மடாதிபதிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றே அல்லது மடங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை. மடாதிபதிகள் சமூதாயத்திற்குச் செய்கின்ற திங்கு விளைவிக்கின்ற பழக்க வழக்கங்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும். மடங்களில் ஊழல்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னோம். நாங்கள் சொன்னதன் காரணமாக அவர்கள் திருந்தி வந்திருக்கிறார்கள். எனவே நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது பழக்கமாகிவிட்டது. ஒன்று சொல்லுவது, பிறகு சுத்தமாகிவிட்டது என்று சொல்லுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இப்போது ரொம்ப பரிசுத்தமாகி பத்திப்புண்ணியவான்களாக வந்திருக்கிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் முன்பு இப்படிச் சொன்னோம், இப்போது திருத்திக் கொண்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உங்கள் இதோபதேசங்களை எல்லாம் கேட்டு அவர்கள் எல்லாம் மாறிவிட்டார்கள். எப்படி இருந்தாலும் காலப் போக்கால் ஏற்பட்ட மாறுதல்களுக்கு நன்றி. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காலப் போக்கைப் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மேலவை போன்ற இடங்களில் மடாதிபதி காலடி எறிந்து வைப்பதா என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தவர்களையும் காலப் போக்கில் மாற்றியிருக்கிறோமே. அதுவும் பாராட்டக் கூடியதுதானே.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மாற்றுவது என்று எடுத்துக் கொண்டால் உங்கள் கொள்கையையே மாற்றிக் கொள்ளுகிறீர்

1970 மார்ச் 24] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கள் ; உங்கள் பெயரை மாற்றிக் கொள்கிறீர்கள் ; தினம் தினம் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளுகிறீர்கள். முன்னாலே இருந்த பெயர் வேண்டாமென்று மாற்றிக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எந்தப் பெயரை எப்படி மாற்றி இருக்கிறார்கள்? அதைப் பற்றி அவர்களுடைய கருத்து என்ன?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைப் பற்றித் தனி விவாதமே வைத்துக் கொள்ளலாம். பெயர் மாற்ற மசோதாவே கொண்டு வந்தால் கூட விவாதிக்கலாம். பெயர் மாற்ற விழா என்று வைத்து எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பொறுக்குக் கமிட்டி போட்டு விவாதித்து மாநிலம் பூராவும் சுற்றுப் பயணம் செய்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பெயர் மாற்றுவது தவறு என்கிறீர்கள். இந்தியா என்ற பெயரை பாரத் என்று மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, அதை மறந்துவிடக் கூடாது. காசி என்பதை வாரணாசி என்று மாற்றியிருக்கிறீர்கள். இப்போது உங்கள் கட்சிப் பெயரையும் மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மாற்றத்தைச் செய்கிறீர்கள் என்று சொன்னேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதைப் பார்த்து நாங்களும் செய்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லுவதானால் பெருமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். மாற்றுவதில் எவ்வளவோ விதம் இருக்கிறது.

அறநிலைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரவு செலவைக் காண்பித்திருக்கின்ற நீங்கள் ஆபரணங்கள், சொத்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருப்பது சந்தேகத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது. போன முறை குறிப்பிட்டதாக ரூபகம். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது, ஆபரணங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற விவரங்களை நிச்சயமாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

அர்ச்சகர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும்போது சாதி மத வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையைப் பரிபூரணமாக வரவேற்கிறேன். இப்போது விஷயம் தெரியாமல், அவர்கள் சொல்லுவது நமக்குப் புரியாமல் உள்ள நிலை இருக்கிறது. ஈசான சிவாசாரியார் என்று பழைய காலத்தில் இருந்தார். அவரைப் போல் சமஸ்கிருதமோ, வடமொழியோ தெரிந்தவர் ஒருவரும் இருக்க முடியாது. அவர் செய்யும்படியான வேள்விகள், யாகங்கள் போற்றப்பட்டு வந்தன. குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தான் உயர்ந்தவர்கள் என்ற நிலை இருத்தல் கூடாது.

“நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி—அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்”

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 ஏப்ரல் 24]

என்று பாரதியார் கூறினார். எல்லோரும் சமமாக இருக்க வேண்டும். ஆண்டவன் சந்நிதானத்தில் சுத்தமாக எவன் இருக்கிறானோ அவன்தான் உயர்ந்தவன் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இதிலே யாரோ சிலருடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்ற நிலைமை எதுவும் இல்லை. யார் உண்மையிலேயே சிறந்தவர்களோ அவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படக் கூடாது. இதை நான் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆயைப் பிரவேசத்தின் மூலமாக மகாத்மா காந்தி கண்ட கனவு இதனால் மேலும் நிறைவேறும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்வ மதத்தினரும் கோயிலுக்குள் புகுந்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதிலே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல இஷ்டப்படவில்லை. இது அவரவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பொருத்திருக்கிறது. நான் அதை அனுமதிக்கலாம்; ரொம்ப ஆத்திகவாதிகளாக இருப்பவர்கள் மறுக்கலாம். இதைச் சட்டமாகச் செய்யும்போது எல்லோரையும் கலந்து கொண்டு செய்யவேண்டும். ம.பொ.சி. அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களின் கருத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது முக்கியமான ஒன்று. அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஆதரிக்காமல் இருக்க முடியாது. கிருத்துவக் கோயிலுக்கு எல்லோரும் போகலாம். பள்ளிவாசலுக்கு எல்லோரும் போகலாம் என்றார்கள். அங்கும் எல்லாக் கிறித்துவக் கோயில்களிலும், எல்லாப் பள்ளிவாசல்களிலும் அனுமதிப்பதில்லை. அங்கும் சில திடங்களில் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்துக்கள் கோயிலுக்குள் எல்லா மதத்தினரும் வரலாம் என்று மாற்றுவதை சற்று யோசனை செய்து செய்ய வேண்டும். சர்வ மதமும் சம்மதம் என்ற நிலை வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று. இன்று உலகத்திலேயே இதிலே எவ்வளவோ சண்டைகள் நடக்கின்றன. மேல்நாட்டிலேயே பிராடஸ்டன்ட் சர்ச், மெதாடிஸ்ட் சர்ச், பீப்ளிடன்ஸ் சர்ச், கதோலிக் சர்ச் என்ற பிரிவுகளுக்குள்ளேயே போட்டி போடக்கூடிய நிலைமைகள் விஞ்ஞானம் வளர்ந்த நாடுகளிலேயே இருக்கிறது என்பது சர்க்கார் உணராதது அல்ல. பொதுமக்கள் கருத்தை அறிந்து மாற்றத்தைச் செய்ய வேண்டும், அவர்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தும் வகையில் நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே வரும்படியான பணம் கல்விக்கோ அல்லது வேறு லட்சியங்களுக்கோ செலவிடக் கூடிய வகையில் சர்க்காரின் அனுமதியின் பேரில் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கூறுவது நல்லதுதான். செலவாகாது இருக்கும் பணத்தை தவறான காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தாமல் நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுவதை வரவேற்கிறேன். எந்த ஊரில் உள்ள கோயில்

1970 மார்ச் 24] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வருமானத்தை எடுத்து இந்தக் காரியங்களுக்காகச் செலவு செய்யத் திட்டமிடுகிறோமோ அந்த ஜாரிலேயே செய்யக்கூடிய அபிவிருத்திகளுக்கு அந்தப் பணத்தை எடுத்துச் செலவு செய்வது என்பது பொருத்தமாக இருக்கும். போன சட்டமன்றக் கூட்டத் திலேயே பேசினேன். அமைச்சர்களும் கேட்டார்கள். புதுக் கோட்டை கல்லூரிக்குச் செலவு செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. கோவையில் உள்ள பன்னூரி கோயில் டிரஸ்ட் மீட்டிங்கைப் போட்டுக்கூட முடிவு எடுக்காமல் டெபுடி கமிஷனர் போய் 1½ லட்சம் ரூபாய்க்குச் 'செக்'வை வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு டிரஸ்டு போட்டு மீட்டிங் போட்டு கொடுக்கப்பட்ட தொகையை ஏற்றுக் கொள்ளுவது என்று முடிவு செய்கிறார்கள். இது அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதைத் தான் காட்டுகிறதே தவிர வேறு அல்ல. எதை வேண்டுமானாலும் செய்துவிட்டு சட்டப்படி இருக்கிறது என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. அந்தக் கோயிலிலிருந்து பெறக்கூடிய பணத்தைக் கொண்டு அந்தப் பகுதியிலேயே கல்லூரியை ஆரம்பிக்கவோ அல்லது மற்ற நல்ல காரியங்களுக்கோ செலவு செய்ய வேண்டுமே தவிர, இது மாதிரி செய்வது சரியல்ல. அளவுக்கு மேல் அதிகமாக இருந்தால் எடுத்துச் செலவு செய்வதைப்பற்றி தவறில்லை. கல்வி ஸ்தாபனங்கள் நிச்சயமாக வளர வேண்டும்; ஆடம்பரச் செலவுகள் குறைக்கப்பட வேண்டும்.

குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாக்கியை 'ரைட் ஆஃப்' பண்ண வேண்டுமென்று கூறினார்கள். சாமி கோயில் பணம் என்றால் யார் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாமா? அதற்காக ஏழை விவசாயிகளை நஷ்டப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இதிலே தர்மகர்த்தாக்கள் நியாயமாக, நடைபெற வழி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் சர்க்கார் போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். குடியானவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்யவில்லை என்றால், நெல்லை வசூல் செய்யவில்லை என்றால் கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கு எப்படிச் செலவு செய்ய முடியும்? நல்ல காரியங்களை எப்படிச் செய்ய முடியும்?

கோயிலில் இருக்கும்படியான பணத்தைக் கொண்டு பொதுக் கல்யாண மண்டபங்களைக் கட்டவேண்டுமென்று சர்க்கார் தனிச் சட்டம் போட்டால் கூட நல்லது. கல்யாணங்கள் இன்று பல இடங்களில் நடைபெறுகிறது.

இப்போது ஆடம்பரச் செலவினம் எவ்வளவோ குடும்பங்கள் அழிந்து போகின்றன. ஆகவே எந்தெந்தக் கோவில்களில் பணம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கல்யாண மண்டபங்கள் கட்ட வேண்டும். பத்து பன்னிரண்டு கல்யாணங்கள் நடைபெறும் விதத்தில் ஹரிஜனங்கள், மற்ற சாதாரண ஏழை மக்கள் எல்லோரும் கல்யாணம் நடத்தக் கூடிய விதத்தில் கல்யாண மண்டபங்கள் அமைக்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம். சர்க்காரே ஒரு சட்டம் போட்டுச் செய்தால் கூட பிரயோஜனமாகயிருக்கும். அது மக்களுக்கு, சமூக சேவை செய்வது போலவும் இருக்கும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 24]

சில கோவில்களில் அதற்குப் பணம் போதாது என்றால் பொது மக்கள் அதற்காக காண்ட்ரிப்பூஷன் கொடுக்க முன்வந்தால் அதற்கு உடனடியாக அனுமதி தந்தால் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

ஆக, ஆலயப்பிரவேசம், ஏழை ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக கோவில்களுக்கு போகும் நிலையில், எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோருக்கும் ஓர் நிலை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கேற்ப நடந்து கொள்ளவேண்டும். கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல், ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், அந்த மதம் இந்த மதம் என்றில்லாமல் எல்லோருக்கும் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல யோசனைகளை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றின் மீது எனது சில வார்த்தைகளைக் கூறி என் உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் அறங்காவலர்கள் நியமனம் பற்றிச் சொல்லும்போது அறங்காவலர்கள் அறத்திற்குக் காவலர்களாக இருக்கவேண்டுமே தவிர அவர்கள் அறத்திற்கு இடையூறு செய்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதைப் பற்றிச் சொல்லும் போது ஒன்றை மறந்து விட்டார்கள். அறங்காவலர்கள் யார் யார் அதிகாரங்களை துர்விநியோகம் செய்கிறார்கள், யார் யார் தவறாக நடக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்களோ அந்த அறங்காவலர்கள் அத்தனை பேர்களும் அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சி செய்தபோது போடப்பட்ட அறங்காவலர்களே தவிர இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு போடப்பட்ட அறங்காவலர்கள் அல்ல என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சில அறங்காவலர்கள் தவறான முறையில் நடப்பதாக பல நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். எங்களுக்கும் கூட அப்படிப்பட்ட தகவல்கள் எல்லாம் வந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல இடங்களில் கோவில் நிலங்களை எல்லாம் விற்றுவிட்டதாகவும் தகவல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அதற்காக இந்த அரசு தனியாக அதிகாரிகளைப் போட்டு ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் எவ்வளவு நிலங்கள், எவ்வளவு சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பார்த்து அந்த நிலங்களை எடுத்து அந்தக் கோவில்களுக்கு ஒப்படைக்கும் விதத்தில் தனியாக அதிகாரிகளைப் போடலாமா என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்களில் டிபார்ட்மென்ட்ஸ் ஆபீட்கூடாது என்றும் இப்போதுள்ள முறையே இருக்கவேண்டுமென்றும், அதாவது, லோக்கல் பண்ட் ஆபீட் செய்யும் முறை இருக்கவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள், அது சம்பந்தமாக

1970 மார்ச் 24] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

இப்போது இருக்கிற முறையே நல்ல முறை என்று தெரிந்தால் அது சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவில்களுக்கு இருக்கிற நிலங்களுக்கு லீலிங் வைத்து அதை பின்பற்றவேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்போது கூட ஒவ்வொரு கோவிலுக்கும் இருபது ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் அதன் சொந்த விவசாயத்திற்காக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் மிச்சப்படுகிற நிலங்களை ஐந்து ஏக்கருக்கு குறையாத அளவில் விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு விடலாம் என்றும் அப்படி ஐந்து ஏக்கர் விடும்போது தன்னிடத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிற குத்தகை நிலம் அல்லது சொந்த நிலம் எல்லாம் சேர்ந்து ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் அதிலும் மிச்சப்படுகிற நிலத்தை புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு கொடுக்கலாம் என்றும் அதிலும் மிச்சப்பட்டால் கோவாப்பரேட்டிவ் ஃபார்மிங்கு கொடுக்கலாம் என்றும் இப்போதே சட்டம் இருப்பதால் அது தேவை இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கோவில் நிலங்களை யாருக்கும் அடைமானம் செய்யக்கூடாது என்று பக்கத்திலுள்ள மைலம் கோவிலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கோவில் நிலங்களை யாருக்கும் அடைமானம் செய்வது கிடையாது. அது கோவில் நிலம் அல்ல புறம்போக்கு நிலம் என்று சொல்லி அது ரெவின்யூ புறம்போக்காக இருப்பதால் அதை ஜாரி செய்து தரவேண்டும் என்று மக்களிடமிருந்து கோரிக்கை வரும் போது அங்குள்ள சம்பந்தப்பட்ட கலெக்டர் அவர்கள் எப்படிச் செய்யலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அப்படி செய்திருக்கலாமே தவிர கோவிலுக்கு சொந்தமான நிலங்களை ஜாரி செய்வது கிடையாது.

பம்ப் செட்ஸ் தேவையா, கிணறுகள் வெட்டுவது தேவையா என்று கேட்டார்கள். கோவிலுக்குள்ள வருமானம் போதாது, கோவிலுக்கு செய்யவேண்டிய காரியத்தையே செய்ய முடியாத நிலை இருக்கும்போது பம்ப் செட்ஸ் தேவையா என்று கேட்கிறார்கள். எந்தெந்தக் கோவில்களுக்கு வாய்ப்பு வசதி இருக்கிறதோ அங்குதான் கிணறுகள் வெட்டி பம்ப் செட்ஸ் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. வருமானம் இல்லாத கோவில்களுக்குப்பற்றி சிந்திக்கத் தேவையில்லை. பம்ப் செட்ஸ் வைப்பதற்குக் காரணம் போதுமான அளவிற்கு நெல் வருமானம் வந்தால் நாட்டுக்கு நல்லது என்பதற்காகத்தான். இருபோக விளைச்சலை உண்டாக்கலாம் என்ற எண்ணத்தினால்தான் செய்கிறார்கள். அந்த நல்ல காரியம் செய்வதில் நாழும் அக்கறை காட்டவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கர்ப்பக்கிரஹப் போராட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இந்துக்கள் அல்லாதவர்கள் கோவிலுக்குள் நுழையலாமா என்பதுபற்றிச் சொல்லும்போது அப்படி நுழையலாம் என்றும் அதை வரவேற்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்காக

[திரு. கே. வி. சுப்பையா]

[1970 மார்ச் 24]

அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கர்ப்பக்கிரஹப் போராட்டம் பற்றி பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாக எல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்துக்கள் அல்லாதோர் நுழைவது சம்பந்தமாக சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி. அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். இந்துக்கள் அல்லாதாரை நாம் வலிய வந்துதான் தீர வேண்டும் என்று யாரும் வற்புறுத்தியது கிடையாது. ஆர்க்கி யலாஜிக்கல் ப்யூட்டியை, சிற்பங்கள், சித்திரங்கள் போன்றவை களை கண்டு தெரிந்து கொள்வதற்காக வருகிறவர்களை சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு தடை செய்யக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அதைச் செய்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்த பல நிபுணர்சர் கோவில்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள கலைச் சிறப்பையும், கட்டடக் கலையைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள கோவிலுக்குள் போக முடியாத ஒரு நிலை இருந்ததால் இப்படிப் பட்ட இடையூறுகள் தேவை இல்லை என்று சருதப்பட்டு இச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. ஸ்ரீரங்கம் கோவிலுக்கு யுவெஸ்கோ—வினல் 12,000 டாலர் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதியைக் கூட ஸ்ரீரங்கம் கோவிலுக்குள்ளே சென்று வெளிநாட்டுக் காரர்கள் பார்வையிட்டு அதற்கு வேண்டிய என்டிமேட்ஸ் தயார் செய்து கொடுத்த காரணத்தினால்தான் இந்த 12,000 டாலர் நமக்குக் கிடைக்கிறது. மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் ஆயிரம்கால் மண்டபம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு எல்லா மதத்தினரையும் நாம் அனுமதிக்கிறோம். ஆயிரம்கால் மண்டபத்தில் கடவுள் வழி பாடு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அந்தளவிற்கு நாம் அனு மதி கொடுக்கும்போது இந்த அளவிற்கு எங்கும் நாம் அனுமதிக்க லாம் என்ற முறையில்தான் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்று அச்சப்பட்டார்கள். உள்ளே நுழைகிறபோது இந்து முறைப்படி கோவிலுக்குள் வருவார்களா என்று அச்சப்பட்டார்கள். நிச்சயமாக ஆங்காங்குள்ள கோவில்களில் உள்ள வழக்கப் படி, ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள் என்னென்ன சண்டிஷன்ஸ் வைத் திருக்கிறார்களோ அதற்கு உட்பட்டுத்தான் செல்வவேண்டுமென்று ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பூட்ஸ் போட்டுக்கொண்டு வருவார்களே என்று கேட்கவேண்டாம். அந்தந்தக் கோவில்களின் பழக்கவழக்கங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் இதைத் திருத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு ஈ.ஓ. க்கு இரண்டு ஆண்டு காலமாக சம்பளப் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை என்றும், அந்த ஈ.ஓ. இறந்துவிட்டதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஈ.ஓ.-க்கு பணம் பிறகு பட்டுவாடா செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்ச நாள்

1970 மார்ச் 24] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

தடங்கல் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், கோவிலில் இருந்து பணம் ரீ இம்பேர்ஸ் செய்யப்படவில்லை என்பதும் ஆடிட் செய்யப்படவில்லை என்பதுதான். அதனால் சிறிது கால தாமதமாகியிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்று இல்லை.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பழனியம் மாள் அவர்கள் கோயில் நிதியிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வேண்டும், நாதஸ்வரக் கல்லூரி வேண்டும் சிற்ப சாத்திரம் போன்றவைகளுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல்கலைக் கழகம் என்பது பெரிய விவகாரம். திருப்பதி கோயிலுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 6 கோடிக்கு மேல் வருமானம் வருகிறது. நம்முடைய தமிழ்நாடு முழுவதும் சேர்த்தாலும் ரூபாய் 4 கோடிக்கு மேல் வரவில்லை. ஆகவே, பல்கலைக் கழகம் கட்ட வேண்டும் என்பது கொஞ்சம் சிரமமான காரியம். நமக்கு கூட வெளி நாட்டு கடவுளைக் கும்பிடுவது தான் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாக இருக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கிற கோயில்களுக்கு யாரும் போவது கிடையாது. திருத்தணி இருக்கிறது, அங்கே யாரும் போவதில்லை. திருப்பதிக்கு போகிறார்கள். ஆங்கிலத்திலேகூட சொல்லுவார்கள்.

The nearer and nearer to the temple, the further and further to God என்று. ஆகவே அப்படி வெளிநாட்டில் கடவுளைக் கும்பிட்டால்தான் அவர்களுக்கு பலன் கிடைக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற சினிமா நடிக்கைகள் கூட அங்கே இருக்கிற கடவுளைக் கும்பிட்டால்தான் பலன் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறார்கள். அவர்கள் இங்கே இருக்கிற மைலாப்பூர் கோயிலுக்கோ, வடபழனி கோயிலுக்கோ போக வேண்டுமென்று எண்ணம் வந்தால் நம் கல்லூரி மட்டுமல்ல, பல்கலைக்கழகமே கட்ட முடியும்.

இன்னும் சொல்லுகிறேன், நம் கோயில் நிதிகளிலிருந்து 5 கல்லூரிகள், 6 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. அதல்லாமல் நாதஸ்வரக் கல்லூரி ஒன்று பழனியிலே நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இப்போது அண்மையிலே வலிவலத்தில் ஒரு நாதஸ்வரக் கல்லூரியை நான் திறந்து வைத்து விட்டு வந்திருக்கிறேன். தஞ்சாவூரில் சத்திரம் சார்பாக ஒரு நாதஸ்வரக் கல்லூரி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நாதஸ்வரக் கல்லூரி போதுமான அளவு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் புதிதாக தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். சிற்பம், சாத்திரம் இவைகளுக்கெல்லாம் கோயில்களிலே பலவிதமான உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

தமிழில் அர்ச்சனைசெய்ய அரசாங்கத்திலிருந்து கட்டளை இல்லாமல் இருந்தாலும் அத்தந்த அதிகாரிகள் அதை கவனித்து எந்தெந்த மக்கள் தமிழில் அர்ச்சனை வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அங்கு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி அதிகமாக சொல்லவேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 மார்ச் 24]

அவர்கள் இன்னொரு வேண்டுகோளையும் விடுத்தார்கள். அறங்காவலர்களாக நியமிப்பதில் பெண்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது அதிகமான அளவிலே பெண்கள் தான் அறங்காவலர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுடைய கோரிக்கை இன்னும் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யப்படுமென்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது ம.பொ.சி. அவர்கள் திருப்பதியில் நமக்கு ஒரு பிரதிநிதி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்காக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள தேவஸ்வம் போர்டை சுட்டிக் காட்டினார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேவஸ்வம் போர்டிலே எப்படி இருக்கிறதென்றால், திருவிதாங்கூர்--கொச்சி மகாராஜா தேவஸ்வம் போர்டுக்கு ஏராளமாக சொத்துக்கள் கொடுத்திருக்கிறார் என்ற காரணத்தினாலே, அது கோர்ட்டிற்குபோய், அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்வம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு, அவர்களுக்கு 2 பிரதிநிதிகள், தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுகிற ஒரு பிரதிநிதி இருக்கவேண்டுமென்று ஸ்கீம் இருக்கிற காரணத்தால் அங்கே அதைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ம.பொ.சி. அவர்கள் சொன்னதை பரிசீலிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு கோயில்களுக்கு சொத்துக்கள் என்ன, அதிலே வரவு-செலவுகள் என்ன என்றெல்லாம் தெரியவில்லை என்று ம.பொ.சி. அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கோயில்களின் ஆபரணங்களை மதிப்பிட வேண்டுமென்றால் அது முடியாத காரியம். அதோடு தொடர்ந்து ஆண்டிற்காண்டு மதிப்பு ஏறுகிறது. இந்த ஆண்டு சவரன் விலை ரூ. 100 என்றால் அடுத்த ஆண்டு ரூ. 130 ஆகிறது. ஆக எந்த அளவிற்கு மதிப்பு போடுவது என்று தெரியவில்லை. பல ஆபரணங்கள் மதிப்பே போட முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆனால் எவ்வளவு எடை இருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். இருந்தாலும் கூட அதற்கு அந்தந்தக் கோயில்களில் ரிஜிஸ்டர்கள் வைக்கப்பட்டு எவ்வளவு ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கிறது. நஞ்சை எவ்வளவு, புஞ்சை எவ்வளவு அதற்கு எவ்வளவு கிஸ்தி என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அதைப்போல ஆபரணங்களுக்கும் ரிஜிஸ்டர் எல்லாம் வைக்கப்பட்டு, நன்றாக வேண்டிய அதிகாரிகளைப் போட்டு அதை நாம் ஆடிட் செய்து கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அல்லது அப்ரைசர் என்கிற அதிகாரிகளைப் போட்டு அவைகளைப்பார்த்து எடை போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்துகொண்டிருக்கிறோம், என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிறகு கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். கங்கைகொண்ட சோழபுரமும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலும் ஆர்கியலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறது. நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், பெரிய கோயிலை விட்டு விட்டு ஸ்ரீரங்கத்தை

1970 மார்ச் 24] திரு. கே. வி. சுப்பையா]

யூனெஸ்கோவில் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதேபோல ம.பொ.சி. அவர்களும் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைப் பற்றி கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆர்கியலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் வருகிற போது, நியல் கண்ட்ரோல் என்று சொல்லுகிறார்களே, அதைப் போல டபிள் கவர்ன்மெண்டு, நம் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. நமக்குள்ள தொடர்பு என்னவென்றால் ஒரு நாள்பெரிய கோயிலுக்குப் போய் சாமியை வணங்கி விட்டு வரலாம். சர்க்கரைப் பொங்கல் கொடுத்தால் சாப்பிட்டு விட்டு வரலாம். ஆனால் கையை சுவற்றில் துடைக்கக் கூடாது. துடைக்க வேண்டுமானால் அவர்களுடைய பர்மிஷன் வாங்க வேண்டும். அதனால்தான் ராஜராஜ சோழனுடைய சிலையைக் கூட அங்கே வைக்க முடியவில்லை. அதே போல கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திற்கு ரிப்பேருக்கு இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டும் கூட அதைச் செய்ய முடியவில்லை. அந்தத் தொகையை அங்கு மின் விளக்கு போடுவதற்கு மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் யூனெஸ்கோ மூலமாக பெரிய கோயில்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டு இப்போது ஸ்ரீரங்கம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த படியாக ராமேசுவரத்திலுள்ள பெரிய கோயிலை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு பெரிய கோயில். சிதம்பரம், இப்படிப்பட்ட கோயில்களை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒன்றிரண்டு கோயில்களாக எடுத்துக்கொண்டு வருகிற காரணத்தால், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தையும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

அதற்குப் பிறகு இந்த கோயில் திருவிழாக்களை படம் எடுத்திருக்கிறார்கள், அவை வெளிவரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது எடுக்கப்பட்டது 1965-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அதை எடுத்து. அதை எப்படி பயன் படுத்துவது என்ற நிலை சரியாக உருவாகாததால், மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி அதை பயன் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது, அதை 14 மொழிகளில் 'டப்' செய்தால்தான் அதை நாங்கள் பயன்படுத்துவோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதனால் அது சரியான முறையிலே செய்ய முடியவில்லை.

கோயில்களுக்கு விளக்குப் போடுவதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இது சம்பந்தமாக இப்போது ஒன்றும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சைவ சித்தாந்த நூல்களை கல்லூரிகளில் பாடமாக வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது நல்ல யோசனை. அது பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 மார்ச் 24]

பிறகு கடவுள் படங்களைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அதிகமான அளவிலே சொல்லத் தேவை இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

எல்லா சமயத்தார்களும் அர்ச்சகர்களாக வரவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு எல்லா ஜாதிக்காரர்களும் அர்ச்சகர்களாக வருவதற்கு தகுதி இருந்தால் வரலாம். அதைப்பற்றி அதிகமான விவாதம் தேவை இல்லை. என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது மாண்புமிகு கிருஷ்ணசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் பேசிய போது தகுதியுள்ளவர்கள் தான் அறங்காவலர்களாக போடப்பட வேண்டும், அதிலே கட்சிவெறி கூடாதென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அறங்காவலர்களாக நியமிப்பது என்றால் அதற்கு சில சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்னார் இன்னார்தான் அறங்காவலர்களாக வரலாம் என்றிருக்கிறது. மனுப் போடும்போது அறங்காவலர்களாக வருவதற்கு இன்னின்ன தகுதிகள் வேண்டுமோ அந்த தகுதி அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று நிரூபித்தால் அவர்களை நியமிப்பதிலே ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. ஆனால் கட்சி வெறியோடு போடுவதாகத் தெரியவில்லை. நாங்கள் வந்த பிறகுதான் அத்தனை கட்சிக்காரர்களையும் அறங்காவலர்களாக போட்டிருக்கிறோம். அதற்கு முன்னாலே காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆண்டபோது ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரை கூட தமிழ்நாடு முழுவதும் தேடிப்பார்த்தாலும் போட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே இப்போது கட்சி வெறி கிடையாது. எல்லா கட்சிக்காரர்களும் அறங்காவலர்களாக போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு குறைபாட்டிற்கு ஆதாரமில்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தமிழகக் கழகத்தில் ஒருவருமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தமிழகக் கழகத்தில் நீங்கள் ஒருவர் தான் இருக்கிறீர்கள்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : இங்கே நான் ஒருவன் தான். வெளியிலே ஏராளமான ஆட்களைத் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : ஆகவே அந்த குறைபாடு இருக்க முடியாது. திருமுருகன்புண்டியில் ஒரு எக்சிகுடிவ் ஆபிசரை ஏன் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அவருக்கு அங்கு நடைபெற்ற விவகாரங்கள் தெரியுமோ என்னவோ. அங்கு சில சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டு, அந்த சிக்கல்களுக்கு அந்த எக்சிகுடிவ் ஆபிசர் தான் காரணம். அவர் பெயரில் புகார் வந்த காரணத்தினாலும் நிர்வாக வசதிக்காகவும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறாரே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள

1970 மார்ச் 24] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

ஆசைப்படுகிறேன். அவருக்கு மனத் திருப்தி ஏற்படவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கே அந்த எக்சிகூடிவ் ஆபீசருக்கும் குருக்களுக்கும் தகராறு. அதனால் அந்த கோயில் நிர்வாகமே ஸ்தம்பித்துப் போய், குருக்களை கோயிலை விட்டு மாற்ற முடியாது, எக்சிகூடிவ் ஆபீசரைத்தான் மாற்ற முடியும். அதனால் அப்படிப்பட்ட தகராறுகளெல்லாம் தேவையில்லை என்பதற்காக மாற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பீர் முஹம்மது அவர்கள் இந்துவிற்கு என்று தனி அறங்காவல்துறை தேவையா, வக் போர்டு என்றிருக்கிறது. அதற்குத் தனியாகத் தேவையா என்று கேட்டு, இரண்டையும் இணைத்து, இந்து அறநிலையத்திற்குக் கொடுக்கின்ற சலுகைகளை அத்தனையையும் வக் போர்டிற்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம்.

கோயில்களுக்கு இனம் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல அந்த மசூதிகளுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இனம் நிலங்கள் என்றால், அது கீழ் வாரமா, அல்லது மேல் வாரமா, குடி வாரமா, இரண்டு வாரமும் சேருமா என்று பார்த்து, செட்டில்மென்ட் போட வேண்டிய விவகாரம், கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்ய வேண்டும். இல்லை யென்றால் சிவில் கோர்ட்டிற்குப் போகலாம்.

* ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அறநிலையமும், இஸ்லாமிய அறநிலையமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கோரிக்கை விடவில்லை. தனித்தனியாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பதே சிறப்பானதொன்றாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இந்து கோயில்களின் இனம் நிலங்களின்மீது விதி விலக்கு அளிக்க சட்டத் திருத்தத்தைச் சட்டமன்றத்தின் முன் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று இஸ்லாமிய அறநிலையங்களுக்கும், கிறித்தவ நிலையங்களுக்கும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று அரசிடத்தில் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்தேன். ஏனென்றால், ஹைகோர்ட்டிலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் வழக்குகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. தர்ம காரியம் நடைபெற சிரமமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக. இதை நான் தன்னிலை விளக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அவர்கள், தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் அறநிலையத்துறைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் அத்தனை

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 மார்ச் 24]

யையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக வக் போர்ட் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கையில்லாதவர்களைக் கோயில்களில் அனுமதிப்பது சரியா என்று கேட்டார்கள். கடவுளை வணங்குவதற்காக அழைக்கவில்லை. நாங்கள் உள்ளே வந்து சிலவற்றைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்காகப் போகலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோமே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. இன்றைக்குக் கூட, இந்து மதக்காரர்கள், இந்துமதத்தில் நம்பிக்கையில்லாத மற்ற மத சாமிகளைக் கும்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாகூர் கோயிலுக்குப் போகிறார்கள், வேளாங்கண்ணிக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தந்த ஊரிலேயே உள்ள கோயிலைக் கும்பிடுவதைவிட, 100 மைல் 200 மைல் சென்று கும்பிட்டால்தான் மதிப்பு என்று நினைக்கிறார்கள். சில பணக்காரர்கள் நினைக்கிறார்கள், பக்கத்தில் உள்ள கோயிலுக்குச் சென்று கும்பிட்டால், ஏழை எளியவர்கள், பஞ்சை பராரிகள் கும்பிடுகின்ற கோயிலில் நாமும் கும்பிடுவதா என்று நினைத்து, ரொம்ப தூரம் சென்று கும்பிடுகிறார்கள். ஆகையால்தான் திருப்பதிக்கு அதிகப் பணம் வசூலாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நாகூருக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் நாகூருக்குப்போவதை நீங்கள் அனுமதிக்கும் பொழுது, நீங்கள் வந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தவிர, நீங்கள் வந்து வணங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அல்ல. இந்துக்களின் நோக்கமும் அப்படி இருக்கவில்லை. எனவே, அதற்காகச் சட்டம் மாற்றப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள், அந்தந்த மாவட்டத்தின் சார்பிலேயிருக்கின்ற கோயில்கள் அத்தனையையும் டி.சி. கண்ட்ரோலில் விடக்கூடாது, ஏழை எளியவர்கள் அதிகதூரம் சென்று வாதாட முடியாது, எல்லாவற்றையும் ஏ.சி. கண்ட்ரோலிலேயே விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதிருக்கும் முறையில், லீகல் மேட்டர்ஸ்களை ஜட்ஜ் என்ற முறையிலே டி.சி. விசாரிக்கிறார் எனவே, ஏ.சி.-க்கு மாற்றுவது என்பது முடியாத காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கொளஞ்சியப்பர் கோவிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கும் நிதரிசனமாகத் தெரியும். கொளஞ்சியப்பர் கோவிலுக்கு அறங்காவலர் நியமனம் செய்வது சம்பந்தமாக கமிஷனருக்கு மனுக்கள் வருகின்றன. அவைகளைப் பரிசீலனை செய்யும்பொழுது, கொளஞ்சியப்பர் கோவிலுக்கு அறங்காவலராகப் போடப்படுகின்றவர்கள், சரியான தகுதி பெற்றிருக்கிறார்களா என்றுதான் பார்க்க முடியுமே தவிர, கொளஞ்சியப்பர் கோவிலுக்கும், மனுப்போட்டிருப்பவர் இருக்கும் ஊருக்கும் எத்தனைமைல் தூரம் என்றோ, அவர்கள் கோயிலுக்கு அடிமைப்பட்டவரா, அடிமைப்படாதவரா என்றோ

1970 மார்ச் 24] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

பார்ப்பது கஷ்டமான காரியம். இருந்தாலும்கூட, அது அவ்வளவு சரியல்ல என்றுகூடச் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் போட்டபிறகு நீக்குவது என்பது முடியாத காரியம். மேலும் அப்படி அறங்காவலர் போடுகின்ற நேரம் வரும்பொழுது அது கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, போடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கட்சி வித்தியாசம் பார்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். கட்சி வித்தியாசம் பார்த்திருந்தால், அந்தக்கிராமத்திலேயே எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு பற்றிச் சொன்னார்கள். அது வேறு விவகாரம். திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கேட்டவைகளுக்கு பதில் சொல்லிவிட்டேன் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள், நம்பிக்கையுள்ளவர்களைப் போட வேண்டுமென்று. அறங்காவலர் போடுவது என்றால் Those who profess Hindu Religion may be appointed as trustees என்றிருக்கிறது. இந்துமதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் வரலாம் என்றிருக்கிறது. மனுப்போடுகிறவர்கள், அவர்களே கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள், கடவுள் நம்பிக்கை உண்டு, அறங்காவலராகப் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள், போடுகிறோம். வேறு டிரஸ்ட் உண்டா, இல்லையா என்பதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஆகவே, நம்பிக்கையுள்ளவர்களைத்தான் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, வேறென்றுமில்லை.

அர்ச்சகத் தொழிலில் எல்லா ஜாதியாரும் வரலாம் என்பதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தனுஷ்கோடி அவர்கள் பரம்பரை தர்மகர்த்தா மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதெல்லாம் யோசிக்க வேண்டிய விவகாரம்.

மேளக்காரர்கள், குருக்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுடைய சம்பளங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது நல்ல யோசனை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே என்ன சிக்கல் என்றால், பழனி கோயிலுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால், திரு. தனுஷ்கோடி அவர்களின் தொகுதியில் 40 ரூபாய்கூட வருமானம் இல்லாத கோயில் இருக்கிறது. அங்கே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இங்கே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அங்கே கொடுக்கும் தொகையை இங்கே கொடுக்க முடியாது. பலயிடங்களில் குருக்கள், சுவாமிக்கு விளக்குப் போடக்கூட வசூல் செய்து போட

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 மார்ச் 24]

வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் இருக்கிறதே தவிர, கொடுக்கக்கூடாது என்ற கெட்டெண்ணம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவரவர்களே, நல்ல வருமானம் வரக்கூடிய கோயில். அங்கு இசை வேளாளர்களுக்கு பரம்பரை காலமாக, அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மானியம் இருந்தது. அந்த மானியத்தை மாற்றிவிட்டார்கள். அந்த மானியத்தைக் கொடுத்தால்கூட உதவிகரமாக இருக்கும். அதைக்கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மானியத்திலே இரண்டுவிதம் உண்டு. சர்வீஸ் மானியம் என்று ஒன்று. சர்வீஸ் மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், சர்வீஸ் செய்ததற்கு மானியம் நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும். சர்வீஸ் மானியம் இல்லாதவற்றைக் கோயிலுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் அவர்களே சிலயிடங்களில் கிரயம் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த மாதிரி ஏதாவது இருந்தால் நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். மடாதிபதிகளையெல்லாம் ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னீர்களே, ஒழிக்கவில்லையே என்று சொன்னார்கள்.

*** திரு. ம. பொ. சிவஞானம் :** தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன், அமைச்சரவர்களிடத்தில். முதலாவதாக, அறத்துறை மானிய விவாதத்திற்கு மிக விரிவாகவும், சுவையாகவும் விடையளித்திருக்கிறார்கள்; அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். முக்கியமாக இங்கே கோயில்களின் சொத்துக்களையும், நிலங்களின் அளவுகளையும், மதிப்பையும் அறிக்கையில் தர வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள், எப்படி மதிப்பீடு செய்வது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அணிகலன்களுக்கு வேண்டுமானால் மதிப்பு மாறிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால், கட்டடங்கள், நிலங்கள், வருவாய்; வரவு-செலவு இதெல்லாம் ஒன்றும் மதிப்பிட முடியாதது அல்ல. ஆண்டுதோறும் நடக்கும் வரவு-செலவு, போன ஆண்டிலே வந்தது, போன ஆண்டை விட இந்த ஆண்டிலே வளர்ச்சியா அல்லது தளர்ச்சியா என்ற விவரங்களை, ஒவ்வொரு துறைக்கும் கொடுக்கப்படுவதைப் போன்று கொடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால், நாம் இந்த விவாதத்தைச் சுவையாக நடத்திக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம், சொத்துக்களின் குத்து மதிப்பு, நிலத்தைப் பற்றிய விவரம் ஆகியவை அறிக்கையில் அடுத்த ஆண்டாவது இருக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்தி, விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, நமது சிலம்புச்செல்வர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் சொன்ன யோசனை நல்ல யோசனை, அதனை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் தனித்தனியாகச் சொத்து இருக்கிறது, வரவு-செலவு இருக்கிறது. தனித்தனியாக பட்ஜெட் போடுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் போடுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்களுடைய யோசனை பரிசீலிக்கப்படும். மொத்த வருமானம், மொத்த சொத்து கொடுக்க முடியுமே தவிர, தனித்தனியாகக் கொடுக்க முடியாது, அதனால் சிக்கல் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மடாதிபதிகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்ன கட்சி இன்னும் மடாதிபதிகளை ஒழிக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தக் காலத்தில் மடாதிபதிகளைப் பார்ப்பதே முடியாத காரியமாக இருந்தது. ராஜாக்களை பார்த்துவிடலாம், மந்திரிகளைப் பார்த்து விடலாம். மடாதிபதிகளை பார்க்க முடியாது. மந்திரிகளைக் கூட மடாதிபதிகள் பார்க்க மாட்டார்கள். ஆப்படிப் பார்ப்பது பாப காரியம் என்று நினைத்தார்கள். இன்றைக்கு மடாதிபதிகள் நம்மையெல்லாம் பார்க்கலாம் என்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவே முன்னேற்றம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது மடாதிபதிகள் நம்முடைய கொள்கைக்கு ஒத்து வருகிறார்கள். ஒரு மடாதிபதி இன்னொரு மடாதிபதியை பார்க்கமாட்டார் அந்தக் காலத்தில்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மடாதிபதியை எந்த இடத்தில் எப்படி சந்திக்கலாம் என்பது உங்களுடைய நாடகத்தில் வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அது நாடகத்தில் இருக்குமே தவிர, நடைமுறைக்கு வரமுடியாது. மடாதிபதி பிறரை பார்ப்பதே தவறு என்று இருந்த காலத்தைவிட்டு, நம்முடைய நிலைக்கு இன்று இறங்கி வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டவேண்டும். அவர்கள் நம்முடைய கொள்கைக்கு ஒத்து வருகிற காரணத்தினால் மடாதிபதிகளை, ஆட்களை, ஒழித்துவிடவில்லை, ஆனால் அவர்களுடைய கொள்கைகள் அனைத்தையும் ஒழித்துவிட்டதாகத் தான் பொருள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எல்லா ஜாதியினரும் அர்ச்சகராக வருவதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். பயிற்சி அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 மார்ச் 24]

அதையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக பள்ளி திறப்பது பற்றி இந்த அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கோவில்களில் அனுமதிக்கும்பொழுது, அங்குள்ள வழிபாட்டு முறைகளை மீறாமல் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வழிபாட்டு முறைகள் மீறப்படமாட்டாது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கல்லூரிகளுக்கு நிதி வசூல் செய்வது சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். கோவில்களில் வருகிற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு கல்லூரிகள் கட்டுவதா என்று சொன்னார்கள். இதில் நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு பழனி தேவஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது ஒரு முனிசிபாலிடி. அங்கு தான் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும், அதற்கு தான் அந்தக் கோவில் பணத்தை பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த முனிசிபாலிட்யில் இடமே இல்லை. தங்கத்திலே கூட அங்கே ரோடு போடலாம். அந்தக் கோவிலுக்கு வருகிற பணம், நாஷனல் டெம்பிள் என்ற முறையிலே தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள மக்கள் அங்கே போய் தரிசித்து காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி கொறடா விநாயகம் அவர்களின் தொகுதியில் திருத்தணிக் கோவிலுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 13 லட்சம் வருமானம் வருகிறது. திருப்பதிக்கு வந்து போகிறவர்கள், சேன்னையிலிருந்து வருகிறவர்களெல்லாம் அங்கே போய் வழிபாடு செய்கிறார்கள். அந்தந்த ஊரிலுள்ள கோவில் வருமானத்தை அந்தந்த ஊரிலேயே பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், கிராமங்கள் முன்னேற முடியாது. மிச்சமுள்ள பணத்தை எடுத்துத் தான் கல்லூரிகள் கட்டுவது போன்ற காரியங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். கடவுளுக்குச் செய்ய வேண்டிய 6 கால பூஜையும் செய்துவிட்டு, முன்பு என்னென்ன செய்தார்களோ அதையெல்லாம் அப்படியே செய்துவிட்டு, சர்க்கரைப் பொங்கல் என்றால் அதையும் செய்துவிட்டு, ஒரு கரண்டி நெய் கூட குறையாமல் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டியதைச் செய்துவிட்டு, மிச்சம் ஏதாவது இருந்தால், அதை மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் செலவழிக்கலாம் என்பது தான் கருத்து. எங்கு கல்லூரிகள் தேவைப்படுகிறதோ, எங்கு பணம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கே மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய காரியத்திற்காக மீதமுள்ள பணத்தை செலவழிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு கொறடா அவர்கள் திருத்தணிக் கல்லூரிக்கு திருத்தணிக் கோவிலிலிருந்து பணம் வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவர்களுடைய கோரிக்கை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிற

1970 மார்ச் 24] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

காரணத்தினால், எங்கே பணம் மிச்சம் இருக்கிறதோ, அந்தக் கோவிலுக்கு செய்யவேண்டியதையெல்லாம் செய்தது போக, அந்த ஊருக்கு செலவழித்தது போக, மிச்சம் இருந்தால், மக்களுக்கு பயன்தரத்தக்க வகையில் செலவழிக்கப்படுகிறது. மக்களிடமிருந்து தான் கோவிலுக்குப் பணம் வருகிறது. கோவிலுக்கும் பணம் வேண்டும், மக்களுக்கும் பணம் வேண்டும். கடவுளை நம்பிக்கொண்டு தான் மக்கள் இருக்கிறார்கள். கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் என்று கூறப்படுகிறது. கடவுளை நம்பியிருக்கிற வர்களை கைவிடாமல் இருக்கவேண்டும். கோவில் பணமும் மக்களுக்குப் போகவேண்டும். மக்கள் சுபிட்சமாக இருந்தால் தான், கடவுளுக்குப் பணம் போகும். கடவுளுக்குப் வருமானம் வரவேண்டும். நாடும் நன்றாக இருக்கவேண்டும். கடவுளும் நன்றாக இருக்கவேண்டும். நாம் அவருக்கு உதவி, அவர் நமக்கு உதவி என்ற எண்ணத்தில் தான் கடவுளுக்குச் செலவழித்தது போகமிச்சமிருப்பதை மக்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமண மண்டபங்கள் தேவை என்று சொன்னார்கள். இந்த மார்ச்சு மாதத்தில் மட்டும் பல இடங்களில் நான் 10 திருமண மண்டபங்களுக்கு அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு மாதத்தில் அவ்வளவு திருமண மண்டபங்களுக்கு அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறேன். திருச்சி, கோவை, சேலம், தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் 1970-ம் ஆண்டு முடிவதற்குள் 13 திருமண மண்டபங்கள் ஏற்படப்போகின்றன. மதுரைப் பகுதியிலே பல திருமண மண்டபங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதெல்லாம் நல்ல ஏற்பாடு, ஏழைகளுக்கு பயன்படுகிற ஏற்பாடு. ஒரு திருமணத்திற்கு கொட்டகை போடுவதென்றால் கூட ரூ. 500 ஆகிவிடும். திருமண மண்டபங்களைக் கட்டினால் ரூ. 25, 50 வாடகை கொடுத்தால் போதும். அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களையெல்லாம் ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தில் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திருவாரூரில் ரூ. 1,30,000 செலவில் கட்டப்பட்ட திருமண மண்டபத்தை திறந்து வைத்தார்கள். அன்று கூட நான் சீர்காழியில் தர்மபுரம் ஆகினத்தின் சார்பில் ரூ. 1,50,000 செலவில் கட்டப்பட இருக்கிற திருமண மண்டபத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினேன். நிறைய திருமண மண்டபங்களைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருமணங்கள் அதிகமாக நடக்கட்டும். ஆனால், குழந்தைகளை அதிகமாகப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) திருமண மண்டபங்களை அதிகமாக கட்டிவிட்டார்களே, கவலை இல்லை என்று சொல்லி, குழந்தைகளை அதிகமாக பெற்றுவிடக் கூடாது. நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கூறிய கருத்துக்களுக்குக் கூடுமான வரையில் பதில் அளித்திருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன். என்னுடைய பதில் அவர்களுக்கு மன நிறைவை அளிக்கும் என்று நான்

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1970 மார்ச் 24]

கருதுவதால், அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : என்னுடைய பேச்சைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கு விளக்கம் கொடுப்பதற்கு உரிமை வேண்டும். தயவு செய்து எனக்கு அனுமதி தர வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் ஆமாம் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டால், மக்கள் என்னைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? ஆகவே ஒரு சிறிய விளக்கம் தருவதற்கு அனுமதி கோருகிறேன்.

திருமுருகன்பூண்டி கோவில் நிர்வாக அதிகாரியைப் போதுமான ஆதாரம் இல்லாமல் திடீரென்று மாற்றினார்கள் என்று சொன்னேன். அப்படியில்லை, அவர் பேரில் தவறு இருக்கிறது, அதனால்தான் மாற்றினோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்மையில் அவர்களுக்கு முன்னாலிருந்த நிர்வாக அதிகாரியின் பேரில் ஏராளமான குற்றங்குறைகள் இருந்தன. அப்படியிருந்தும் அவர் நீண்ட நாள் அங்கே நீடிக்கப்பட்டிருந்தார். இவர் மீது குற்றம் எதுவும் இல்லை. அவர் பக்கத்திலுள்ள திருப்பூர் கோவிலில் நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்து. நேர்மையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று அந்தக் கோவில் சம்பந்தப்பட்ட மக்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பிருந்தவர் ரூபாய் 100 வருவாய் வந்தால், ரூ. 50 மட்டும் கணக்கில் எழுதிவிட்டு மீதி ரூ. 50-ஐ சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். முழுப் பணத்தையும் வரவு வைக்கவில்லை. முன்னமே இருந்த நிர்வாக அதிகாரி செய்த தவறைத் திருத்தி, நேர்மையான முறையில் 100-க்கு 100 வரவு வைத்தார் இந்த நிர்வாக அதிகாரி. அங்கு இருக்கும் வட்டச் செயலாளர் ஒருவர் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார். மற்றவர்களுக்கு கொடுத்ததுபோல் அவருக்கும் நோட்டீஸ் கொடுத்து பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார். நோட்டீஸ் கொடுத்தார் என்ற 'தவறுக்காக' மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். வேறு குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. அந்தக் கோவில் தர்மக்கர்த்தாக்கள், அந்தத் தொகுதியிலுள்ளவர்கள், அவரைத் தான் நீடிக்கவேண்டும். அவர் நேர்மையாக நடந்துகொள்கிறார் என்று சொல்லி, நானும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தேன். தயவு செய்து விசாரணை செய்து, அவர் பேரில் குற்றம் இருந்தால், பிறகு அவரை மாற்றுவது பற்றி முடிவு செய்யுங்கள் என்று கூட சொன்னேன். ஆனால், நேர்மையாக நடந்த ஒரே தவறுக்காக அவர் மாற்றப்பட்டார் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி : தன்நிலை விளக்கம் கூட விரும்புகிறேன். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது என்னைப் பற்றி குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் தன்நிலை விளக்கம் ஒன்றை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திருமுருகன்பூண்டிக் கோவில் இருக்கிற எக்ஸ்கியூடிவ் ஆபீசர் ஏற்கனவே பல கோவில்களில் முறை கேட்க

1970 மார்ச் 24] [திரு. சு. துரைசாமி]

நடந்துக்கொண்டதாக அறநிலையத் துறையினருக்குத் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லியிருந்தால் அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கலாம். மற்றவர்களைப் பற்றிச் சொன்னால், அவர்களை டிஃபெண்டு பண்ணுவதற்கு இலாகா இருக்கிறது. அமைச்சர் இருக்கிறார்.

பி. ப.
12-30

திரு. சு. துரைசாமி : நான் சொல்லித் தான் மாற்றியதாக அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் இந்த மன்றத்திலே

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஈ.ஓ. க்கு இவ்வளவு பெரிய விவகாரம் வந்திருப்பது வேண்டிய தில்லை. சாதாரணமான அதிகாரியைப் பற்றிப் பேசத் தேவையில்லை என்ற காரணத்திற்காகத்தான், ஈ.ஓ. பற்றி அதிகமாகப் பேசாமல், நிர்வாக வசதிக்காக மாற்றப்பட்டார் என்று தெரிவித்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிப் பேசுவது அந்த ஈ.ஓ. அவர்களுக்கே கெடுதல் ஏற்படும் என்று நினைக்காமல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கே இது சாதகம் இல்லை, நிர்வாக வசதிக்காக என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு அதில் தலையிட யாருக்கும் உரிமை இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம் தான். அதிகாரிகளை மாற்றுவது போடுவது இதிலெல்லாம் தலையிடுவது நல்லதல்ல. ஆகவே, இந்த விவகாரத்தை இந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொண்டால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைமுன்னுள்ள கேள்வி:— “நிதிக் கோரிக்கை எண். 9-எ 1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 40,83,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 21—சின்கோனா* என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 55,59,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

* சின்கோனாத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு நான்காவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.